

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สลค.สาร

ปีที่ 16 ฉบับที่ 12 เดือนธันวาคม 2551

“...ในการปฏิบัติราชการนั้น ขอให้ทำหน้าที่เพื่อหน้าที่
อย่านึกถึงบำเหน็จรางวัลหรือผลประโยชน์ให้มาก
ขอให้ถือว่าการทำหน้าที่ได้สมบูรณ์ เป็นรางวัลและประโยชน์อย่างประเสริฐ
จะทำให้บ้านเมืองไทยของเราอยู่เย็นเป็นสุขและมั่นคง...”

พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
พระราชทานเนื่องในโอกาสวันข้าราชการพลเรือน
วันที่ 1 เมษายน 2533

ขอบคุณด้วย

สวัสดีท่านผู้อ่านทุกท่าน เริ่มต้นฤดูหนาวอากาศเปลี่ยนแปลงบ่อย ขอให้ดูแลสุขภาพด้วย สลค.สาร ฉบับนี้เดินทางมาจนถึงปลายปี พ.ศ. 2551 แล้ว ที่ผ่านมามีท่านผู้อ่านได้ให้การต้อนรับอย่างดี คณะทำงานจัดทำ สลค.สาร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับการตอบรับเช่นนี้อีกตลอดไป

พบกับคอลัมน์ใหม่ **องค์ความรู้** ที่จะมากระจายความรู้ให้ท่านผู้อ่านอย่างต่อเนื่อง ประเดิมฉบับแรก มีข้อมูลความรู้เกี่ยวกับกระบวนการตัดสินใจของคณะรัฐมนตรีมาฝาก ใครอยากรู้ว่า **รูปแบบของคณะรัฐมนตรี** มีกี่รูปแบบและแต่ละรูปแบบเป็นอย่างไร โปรดเปิดอ่านในคอลัมน์ **องค์ความรู้**

เมื่อวันที่ 27 พฤศจิกายน 2551 คณะศึกษาดูงานของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ได้ไปศึกษาดูงานนิทรรศการสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ณ ห้องสนามหลวง เปิดชมภาพบรรยากาศการศึกษาดูงาน ได้ในคอลัมน์ **สลค.Focus** ตั้งแต่สมัยสุโขทัยเรื่องการทูลเกล้าฯ ถวายฎีกามีความเป็นมาและขั้นตอนอย่างไร ติดตามได้ในคอลัมน์ **เรื่องเล่าชาวอาลักษณ์** ทำอย่างไรจึงจะทำให้ลูกน้องยอมรับความเปลี่ยนแปลง เปิดอ่านคอลัมน์ **คิดกลม ๆ** คณะรัฐมนตรีประเทศมาเลเซียเหมือนหรือแตกต่างจากคณะรัฐมนตรีประเทศไทย เปิดอ่านได้ในคอลัมน์ **ท้องต่างแดน**

คณะทำงานจัดทำ สลค.สาร

สารบัญ

สลค.Focus : การศึกษาดูงานนิทรรศการสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ วิทยาลัยใหม่ของ สลค.	3
รู้รัก ภาษาไทย : นวัตกรรม	4
มติคณะรัฐมนตรีที่สำคัญ	5
เรื่องเล่า...ชาวอาลักษณ์	8
ไปไหน.. ไปกัน.. : จังหวัดสิงห์บุรี	11
เรื่องประกาศในราชกิจจานุเบกษาที่สำคัญ	12
องค์ความรู้ : องค์ประกอบและกระบวนการตัดสินใจของคณะรัฐมนตรี	13
ท้องถิ่นควรรู้ : การติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะบริเวณถนนสายหลักในชุมชนหมู่บ้านภาณุรังษี	15
ท้องต่างแดน : กระบวนการตัดสินใจของคณะรัฐมนตรีมาเลเซีย	17
นวัตกรรมรอบโลก : เครื่องช่วยเดิน (walking assist device)	19
คิดกลม ๆ : ทำอย่างไรจึงจะทำให้ลูกน้องยอมรับความเปลี่ยนแปลง	20
ตามทันโลกาภิวัตน์ : โรคจากการใช้คอมพิวเตอร์ เรื่องเล็กที่ไม่ควรมองข้าม	24
หิ้งหนังสือ : สร้างเครือข่ายเพื่อความสำเร็จ (Networking for Career Success)	27
ธรรมเตือนใจ	28

"สลค.ใสสะอาด"

เปิดรับเรื่องราวเรียน

ข้อมูลการ **ทุจริตคอร์รัปชัน**

ของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ผ่านทางตู้ ปณ. 2 ทำเนียบรัฐบาล

กรุงเทพฯ 10302

การศึกษางานนิทรรศการ สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์

เมื่อวันที่ 27 พฤศจิกายน 2551 คณะเจ้าหน้าที่ของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ได้ไปศึกษางานนิทรรศการสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ณ ห้องสนามหลวง เจ้าหน้าที่จากสำนักพัฒนาการประชาสัมพันธ์ ได้นำชมพระเมรุและอาคารประกอบพิธีที่ใช้ในงานพระราชพิธีพระราชทานเพลิงพระศพ ซึ่งมีความสวยงาม ตามขนบธรรมเนียมราชประเพณีหลวงที่มีมาตั้งแต่สมัยโบราณ พร้อมบรรยายให้ความรู้เกี่ยวกับพระราชประวัติ พระจริยวัตรและพระราชกรณียกิจของสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ที่ทรงเสียสละเพื่อปวงชนชาวไทยมาตลอด คณะเจ้าหน้าที่ของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีต่างสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณเป็นอย่างยิ่ง

วิสัยทัศน์ใหม่ของ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้ปรับวิสัยทัศน์ใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์และการปฏิบัติงานของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีในปัจจุบันมากยิ่งขึ้น ซึ่งคณะกรรมการนโยบายและแผนสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ได้ให้ความเห็นชอบแล้วเมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน 2551 การปรับวิสัยทัศน์ในครั้งนี้เป็นความมุ่งมั่นของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีที่จะพัฒนาการทำงานไปสู่มาตรฐานการทำงานที่เป็นเลิศ เพื่อสนับสนุนการบริหารราชการแผ่นดินของคณะรัฐมนตรีต่อไป

**สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
มีมาตรฐานการทำงานที่เป็นเลิศ
ในการสนับสนุนการบริหารราชการ
แผ่นดินของคณะรัฐมนตรี**

รู้ รัก ภาษาไทย

นวัตกรรม

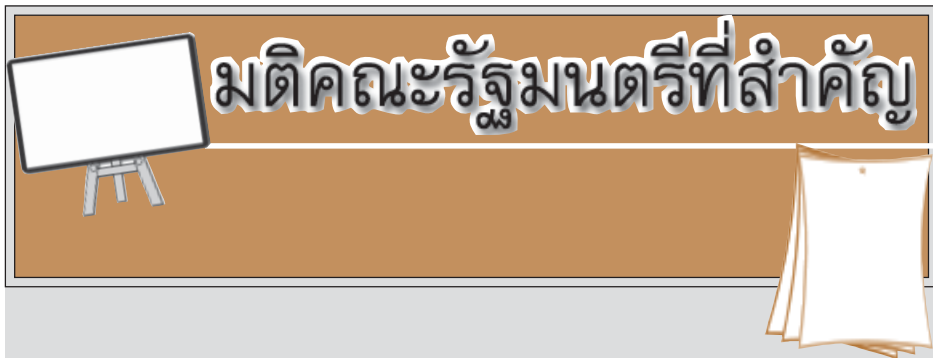
นวัตกรรม เป็นศัพท์ที่ พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์ ทรงบัญญัติขึ้นให้ตรงกับศัพท์ภาษาอังกฤษว่า innovation

คำว่า **นวัตกรรม** เกิดจากการนำคำว่า **นวตา** ซึ่งแปลว่า ความใหม่ กับคำว่า **กรรม** ซึ่งแปลว่าการกระทำ มาเข้าสมาสกัน แล้วใช้ในความหมายว่า การซ่อมใหม่, การซ่อมแซม เช่น **นวัตกรรม** ในการศึกษา หมายถึง การปรับปรุงแก้ไขระบบการศึกษา

ปัจจุบัน คำว่า **นวัตกรรม** มีความหมายกว้างขึ้น หมายถึง สิ่งที่ทำขึ้นใหม่ หรือแตกต่างจากเดิม ซึ่งอาจจะเป็นความคิด วิธีการ หรืออุปกรณ์ เป็นต้น เช่น การใช้อินเทอร์เน็ต ประกอบการสอน ถือเป็น **นวัตกรรม**ทางการศึกษา

คัดลอกจากหนังสือ รู้ รัก ภาษาไทย เล่ม 1 ฉบับราชบัณฑิตยสถาน โดย ราชบัณฑิตยสถาน

เรื่อง มาตรการและแนวทางการเร่งรัดติดตามการใช้จ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ 11 พฤศจิกายน 2551 ลงมติตามที่กระทรวงการคลังเสนอ มาตรการและแนวทางการเร่งรัดติดตามการใช้จ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ดังนี้

1. เห็นชอบมาตรการและแนวทางการเร่งรัดติดตามการใช้จ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ตามที่กระทรวงการคลังเสนอ และที่สำนักงานงบประมาณมีความเห็นเพิ่มเติม และให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐที่เกี่ยวข้องถือปฏิบัติต่อไป

1.1 มาตรการเร่งรัดติดตามในปีงบประมาณ พ.ศ. 2552

1.1.1 กำหนดเป้าหมายการเบิกจ่ายประจำปี พ.ศ. 2552 สำหรับรายจ่ายลงทุน ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 74.0 ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายลงทุนของแต่ละส่วนราชการ ซึ่งจะผลักดันให้รายจ่ายงบประมาณในภาพรวม ถึงร้อยละ 94.0 ของวงเงินงบประมาณรายจ่าย 1,835,000 ล้านบาท โดยเป้าหมายในภาพรวม แยกเป็นรายไตรมาส ดังนี้

ไตรมาสที่	เป้าหมายการเบิกจ่าย แต่ละไตรมาส (ล้านบาท)	เป้าหมายการเบิกจ่าย สะสม ณ สิ้นไตรมาส (ล้านบาท)	เป้าหมายอัตราการ เบิกจ่ายสะสม ณ สิ้นไตรมาส (%)
1	412,875.00	412,875.00	22.50
2	431,225.00	844,100.00	46.00
3	440,400.00	1,284,500.00	70.00
4	440,400.00	1,724,900.00	94.00

1.1.2 ให้นำอัตราการเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายลงทุนตามเป้าหมายที่คณะรัฐมนตรีกำหนด เป็นตัวชี้วัดในคำรับรองการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ

1.2 แนวทางการดำเนินงานของส่วนราชการเจ้าของงบประมาณ

1.2.1 ให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจถือปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการบริหารงบประมาณ พ.ศ. 2548 โดยเร่งดำเนินการโอนจัดสรรงบประมาณรายจ่ายของแผนงบประมาณ แผนงบประมาณในเชิงบูรณาการ ผลผลิต หรือโครงการ ประเภทงบรายจ่าย และรายการในงบรายจ่าย ที่ต้องดำเนินการในเขตพื้นที่จังหวัด ยกเว้นงบบุคลากรประเภท เงินเดือนและค่าจ้างประจำ ไปยังสำนักเบิกส่วนภูมิภาคนั้น ๆ ตามแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณ ที่กำหนดไว้โดยไม่ชักช้า แต่อย่างช้าไม่เกิน 15 วันนับตั้งแต่วันที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณ

1.2.2 ให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจเร่งดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างและก่องหนผู้กผันให้ได้ออยละ 70 ของวงเงินงบประมาณที่ได้รับ ภายในสิ้นเดือนมกราคม 2552

1.2.3 ให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจปรับแผนการใช้จ่ายเงินให้สอดคล้องกับการปฏิบัติงาน และการใช้จ่ายเงินจริง รวมทั้งให้ปรับข้อมูลในระบบ GFMIS ด้วย

1.2.4 ให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจดำเนินการตรวจรับงาน และเบิกจ่ายเงินให้แล้วเสร็จโดยเร็ว และเป็นไปตามแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณที่ได้รับความเห็นชอบจากสำนักงบประมาณ

1.2.5 ให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจและจังหวัดแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานในการเร่งรัดติดตามการใช้จ่ายเงินงบประมาณ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 เพื่อทำหน้าที่ในการติดตามเร่งรัดการเบิกจ่าย เงินงบประมาณของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็นไปตามเป้าหมายที่คณะรัฐมนตรี เห็นชอบ ตลอดจนติดตามปัญหาอุปสรรคในการเบิกจ่ายเงินและดำเนินการตามมาตรการและแนวทางการเร่งรัด ติดตามการใช้จ่ายเงินงบประมาณ

1.2.6 ให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจรายงานสถานะการเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายลงทุน ทุกสิ้นเดือน ภายในวันที่ 10 ของเดือนถัดไป ส่งให้กรมบัญชีกลางผ่านทาง Web Site : www.cgd.go.th

1.2.7 ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมายให้คลังจังหวัดดำเนินการติดตามเร่งรัดการเบิกจ่ายเงินของ ส่วนราชการในจังหวัดเพื่อให้การเบิกจ่ายเป็นไปตามเป้าหมาย

1.3 แนวทางการดำเนินงานของหน่วยงานกลาง

1.3.1 กระทรวงการคลังจะมอบหมายให้กรมบัญชีกลางรายงานผลการเบิกจ่ายเงินงบประมาณ รายจ่ายประจำปี พ.ศ. 2552 และปัญหาอุปสรรค รวมทั้งมาตรการที่ควรดำเนินการให้คณะรัฐมนตรีทราบ

สำหรับรัฐมนตรีเจ้าสังกัด ให้ติดตามผลการเบิกจ่ายเงินงบประมาณของหน่วยงานในสังกัด ผ่านทางระบบ GFMIS และเร่งรัดให้หน่วยงานในสังกัดปฏิบัติตามแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายเงินอย่าง เคร่งครัด

1.3.2 ให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น รายงานผลการติดตามการดำเนินงานและปัญหา อุปสรรค ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พร้อมทั้งแนวทางแก้ไขปัญหาลักษณะดังกล่าว ให้คณะรัฐมนตรีและ กรมบัญชีกลางทราบ

2. เห็นชอบการแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามเร่งรัดการใช้จ่ายงบประมาณภาครัฐ ตามที่กระทรวงการคลังเสนอ โดยให้รองนายกรัฐมนตรี (นายไอฟาร์ ไชยประวัติ) เป็นประธานกรรมการ

ที่มา : หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร 0506/ว 347 ลงวันที่ 20 พฤศจิกายน 2551

เรื่อง การปรับปรุงงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552

คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน 2551 รับทราบการปรับปรุงงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ตามที่สำนักงบประมาณเสนอดังนี้

ปฏิทินงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 (ปรับปรุง)

เดิม	ปรับปรุง	ขั้นตอน
28 ต.ค. 51	28 ต.ค. 51	คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนการบริหารราชการแผ่นดิน
3 พ.ย. 51	3 พ.ย. 51	สำนักงานงบประมาณเสนอการเตรียมการจัดทำงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ
4 พ.ย. 51	4 พ.ย. 51	คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบในหลักการการเตรียมการจัดทำงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 และให้จัดตั้งคณะกรรมการพิจารณางบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552
-	12 พ.ย.-19 ธ.ค. 51	คณะกรรมการฯ ประชุมร่วมกับกระทรวง เพื่อชี้แจงแนวทางและพิจารณากรอบการจัดทำงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552
5-7 พ.ย. 51	26 พ.ย.-9 ธ.ค. 51	ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นจัดทำคำขอของงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 เสนอรัฐมนตรีเจ้าสังกัดให้ความเห็นชอบและส่งสำนักงานงบประมาณ
10-13 พ.ย. 51	22-25 ธ.ค. 51	สำนักงานงบประมาณพิจารณาคำขอของงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552
14 พ.ย. 51	26 ธ.ค. 51	สำนักงานงบมนำเสนอรายละเอียดงบประมาณฯ ต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ
18 พ.ย. 51	30 ธ.ค. 51	คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบรายละเอียดงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552
19-20 พ.ย. 51	2-5 ม.ค. 52	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณฯ และส่งร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 พ.ศ. ให้สำนักงานงบประมาณ
21-23 พ.ย. 51	6-9 ม.ค. 52	สำนักงานงบประมาณดำเนินการจัดพิมพ์ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณฯ และเอกสารงบประมาณ
25 พ.ย. 51	13 ม.ค. 52	คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 พ.ศ. และเอกสารงบประมาณและนำเสนอสภาผู้แทนราษฎร
3 ธ.ค. 51	21 ม.ค. 52	สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาในวาระที่ 1
24 ธ.ค. 51	4 มี.ค. 52	สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาในวาระที่ 2-3
5 ม.ค. 52	20 มี.ค. 52	วุฒิสภาพิจารณาให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 พ.ศ.
9 ม.ค. 52	26 มี.ค. 52	นำร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 พ.ศ. ทูลเกล้าฯ ถวายเพื่อประกาศใช้บังคับเป็นกฎหมาย

ที่มา : หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร 0506/ว 348 ลงวันที่ 24 พฤศจิกายน 2551

ฉบับที่แล้วเราจบลงที่เรื่องของทศพิธราชธรรม อันหมายถึง ธรรมสิบประการของพระราชหรือพระมหากษัตริย์ ที่ทรงยึดถือปฏิบัติและตั้งมั่นในพระราชหฤทัย อันประกอบด้วย การให้หนึ่ง การสังวรระวังรักษาหนึ่ง การบริจาค/เสียสละหนึ่ง ความซื่อตรงหนึ่ง ความอ่อนโยนหนึ่ง การขจัดความเกียจคร้านหนึ่ง ความไม่ถือโทษหนึ่ง การไม่เบียดเบียนผู้อื่นหนึ่ง ความอดทนหนึ่ง และการปฏิบัติในสิ่งที่ถูกที่ควรอีกหนึ่ง เช่นเดียวกับฉบับนี้พื้นที่เรื่องเล่าชาวอากัณณ์ยังคงอยู่กับเรื่องการทูลเกล้าฯ ถวายฎีกา ซึ่งต่อจากฉบับที่แล้ว เรามาเข้าเรื่องเลยนะครับ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพยายามทุกวิถีทางที่จะจัดทุกข์บำรุงสุขให้ราษฎรของพระองค์ได้อยู่ดีกินดี ได้ทรงอุทิศพระองค์ประกอบพระราชกรณียกิจในทุกด้าน ในอันที่จะก่อให้เกิดประโยชน์และความเจริญรุ่งเรืองแก่ราษฎร และประเทศชาติ การเสด็จเยี่ยมราษฎรในพื้นที่ต่าง ๆ ทั่วราชอาณาจักร ทำให้พระองค์ทอดพระเนตรเห็นสภาพความเป็นจริงของราษฎร และทรงตระหนักถึงปัญหาอันแท้จริง ด้วยน้ำพระราชหฤทัยที่ทรงมีต่อพสกนิกร พระองค์ทรงศึกษาปัญหาและพระราชทานพระมหากรุณาธิคุณเป็นพระราชภาระในการปลดปล่อยความทุกข์ยากของราษฎรซึ่งนับวันจะมีมากขึ้น ราษฎรส่วนหนึ่งจะได้รับพระราชทานพระมหากรุณาโดยตรง เนื่องด้วยพระองค์ได้เสด็จฯ ไปยังท้องถิ่นต่าง ๆ ทั่วประเทศ เพื่อทรงให้การสงเคราะห์ช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับทุกข์ยากอย่างใกล้ชิด และเมื่อใดที่ราษฎรไม่มีโอกาสได้เข้าเฝ้าฯ อย่างใกล้ชิด ยามมีทุกข์ก็จะทูลเกล้าฯ ถวายฎีกา เพื่อขอพระราชทานพระมหากรุณาให้หน่วยงานราชการเลขาธิการ หรือปัจจุบันคือ สำนักราชเลขาธิการ (ซึ่งทำหน้าที่เป็นแหล่งรวมข้อราชการต่าง ๆ เพื่อกราบบังคมทูลฯ และรับพระราชทานพระบรมราชวินิจฉัย ตลอดจนดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชปรรายและพระบรมราชโองบายทั้งในส่วนพระองค์และราชการแผ่นดิน) เป็นผู้รับเรื่องราวร้องทุกข์ของราษฎรของพระองค์ เพราะพระองค์ทรงเห็นว่า เมื่อราษฎรมีทุกข์ก็เท่ากับพระองค์ทรงมีทุกข์ด้วย จึงมีการทูลเกล้าฯ ถวายฎีกา ขอพระราชทานพระมหากรุณาในเรื่องต่าง ๆ กันไป

การพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ราษฎรทูลเกล้าฯ ถวายฎีกาได้นั้น นับเป็นพระมหากรุณาธิคุณอย่างใหญ่หลวงสำหรับประชาชนชาวไทยที่มีเรื่องทุกข์ร้อนหรือไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการพิจารณาตัดสินความ อีกทั้งยังเป็นช่องทางที่จะทำให้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในฐานะของผู้ปกครองสูงสุดในแผ่นดินได้ทรงทราบถึงปัญหาและความเดือดร้อนทุกข์เข็ญของไพร่ฟ้าข้าแผ่นดิน

พ่อขุนรามคำแหงมหาราช

ตามโบราณราชประเพณี ราษฎรที่ได้รับทุกข์มีสิทธิ์ที่จะเข้าถึงองค์พระประมุขโดยตรง โดยทำเป็นฎีการ้องทุกข์ทูลเกล้าฯ ถวายในพระราชฐาน ประเพณีนี้มีมาตั้งแต่ครั้งสุโขทัย ดังปรากฏตามกฎหมายเกี่ยวกับร้องทุกข์ฎีกา ข้อความในศิลาจารึกความว่า “ในปากประตูมีกระดิ่งอันหนึ่งแขวนไว้หั้น ไพร่ฟ้าหน้าปกกลางบ้าน กลางเมือง มีถ้อย มีความเจ็บท้องข้องใจ มันจักกล่าวถึงเจ้าถึงขุนบ่ไร ไปลั่นกระดิ่งอันท่านแขวนไว้ พ่อขุนรามคำแหงเจ้าเมืองไฉนเรียก เมื่อถามความมันด้วยชื่อ ไพร่ในเมืองสุโขทัยจึงชม” หมายความว่า พ่อขุนรามคำแหงทรงเปิดโอกาสให้ราษฎรร้องทุกข์ถวายฎีกาต่อพระองค์ได้โดยตรง ทั้งนี้ พระองค์ทรงแขวนกระดิ่งอันหนึ่งไว้ที่หน้าประตูพระราชวัง เมื่อราษฎรมีความเดือดร้อนประการใด ก็ให้ไปลั่นกระดิ่งที่พ่อขุนรามคำแหงทรงแขวนที่หน้าประตูพระราชวัง พระองค์จะทรงไต่ถามและให้ความช่วยเหลือตามแต่กรณี จนเป็นที่พอใจและชื่นชมของราษฎรโดยทั่วกัน

ลักษณะของการเปิดโอกาสให้ราษฎรร้องทุกข์ฎีกาต่อพ่อขุนรามคำแหงเป็นลักษณะของการประสิทธิ์ประสาทความยุติธรรมของพระมหากษัตริย์โดยตรง ทั้งยังเป็นการให้หลักประกันแก่ประชาชนว่า ถ้าหากไม่ได้รับความยุติธรรมจากขุนนาง ข้าราชการแล้ว ย่อมอาจถวายฎีกาต่อพ่อขุนรามคำแหงได้เสมอ สำหรับเรื่องที่ราษฎรอาจถวายฎีกาได้ อาจแยกออกได้ดังนี้ คือ

1. การพิพาทเป็นถ้อยความเดียวกัน
2. มีความทุกข์ทางกายและใจ
3. มีความทุกข์ยากลำบากประการอื่น ๆ

ศิลาจารึกของพ่อขุนรามคำแหงได้บันทึกเรื่องประกันสิทธิและเสรีภาพของประชาชนชาวไทยที่พึงมีในสมัยนั้นไว้อย่างครบถ้วน และที่สำคัญที่สุดได้แก่ สิทธิในการร้องทุกข์ฎีกา ดังได้กล่าวมาแล้วในเรื่องกฎหมายว่าด้วยการร้องทุกข์ฎีกาว่า พ่อขุนรามคำแหงทรงนำเอากระดิ่งไปแขวนไว้หน้าประตูพระราชวัง ราษฎรได้มีความเจ็บท้องของใจ ไม่อาจพึ่งพาอาศัยผู้ใดได้ก็อาจไปลั่นกระดิ่งที่พ่อขุนรามคำแหงแขวนไว้ เมื่อพ่อขุนรามคำแหงได้ยินก็จะเสด็จออกมาสอบถามและให้ความช่วยเหลือตามควรแก่กรณี จนเป็นที่ชื่นชมของประชาชนพลเมือง นับแต่พ่อขุนรามคำแหงได้ปฏิบัติในเรื่องนี้แล้ว ก็ไม่ปรากฏว่าได้มีกษัตริย์ในกรุงสุโขทัยปฏิบัติตามอีก ยิ่งในสมัยกรุงศรีอยุธยาที่กษัตริย์ทรงเป็นสมมุติเทพประชาชนกับพระเจ้าแผ่นดินไม่มีความใกล้ชิดเช่นในสมัยของพ่อขุนรามคำแหง แต่ก็ปรากฏว่ามีการส่งขุนนางออกไปรับราชการร้องทุกข์ฎีกาเหมือนกัน ดังมีบทบัญญัติในพระอัยการอาญาหลวง บทที่ 110 “**มาตราหนึ่ง พระเจ้าอยู่หัวตรัสใช้ให้ถือ**

หลักศิลาจารึก

พระราชอาญาตราสารออกไปรับร้องทุกข์ราษฎร และลงพระอาญาในจังหวัดหัวเมืองใหญ่น้อย...” ซึ่งแสดงให้เห็นว่าในสมัยกรุงศรีอยุธยาก็มีการส่งข้าราชการออกไปรับคำร้องทุกข์ของราษฎรบ้าง ในสมัยพระเจ้ากรุงธนบุรี พระองค์ได้พยายามฟื้นฟูการร้องทุกข์ฎีกาโดยการทรงช้างเสด็จออกไปเยี่ยมเยียนราษฎร เปิดโอกาสให้ราษฎรร้องทุกข์ และใช้สรรพนามแทนพระองค์ว่า “**พ่อ**” ต่อประชาชนทุกคน ในสมัยรัชกาลที่ 3 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงโปรดเกล้าฯ สร้างกลองลูกหนึ่งให้ชื่อว่า “**วินิจฉัยเกรี**” สำหรับให้ราษฎรที่เดือดร้อนมาตีกลองร้องทุกข์ต่อพระองค์ เรียกกันในสมัยนั้นว่า “**ตีกลองร้องฎีกา**” แต่ในทางปฏิบัติ ไม่ได้ผล เพราะถูกข้าราชการเก็บเรื่องไว้ไม่เสนอต่อพระเจ้าอยู่หัว

พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว

การอนุญาตให้ราษฎรถวายฎีกาต่อพระเจ้าแผ่นดินได้โดยตรง เพิ่งจะมีขึ้นในสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 4 พระองค์ทรงทราบถึงความทุกข์ยากของราษฎรในขณะที่ทรงผนวชอยู่ว่าราษฎรมักจะถูกข้าราชการผู้มีอำนาจข่มเหงรังแก จึงทรงเอาใจใส่เรื่องการถวายฎีกานี้มาก ดังมีประกาศในรัชกาลนี้เกี่ยวกับการทูลเกล้าฯ ถวายฎีกา ปีมะโรง อัฐศก พ.ศ. 2399 มีข้อความว่า “**มีพระบรมราชโองการพระบิณฑูรสุรสิงหนาทให้ประกาศแก่ข้าราชการผู้ใหญ่ผู้น้อยและราษฎรทั้งปวงให้รู้ทั่วกันว่า ใคร ๆ ผู้ใดในกรุงฯ และหัวเมืองจะมีถ้อยความสิ่งหนึ่งสิ่งใด ถ้าในกรุงฯ ให้มาร้องฟ้องยังโรงศาลตามกระทรวง ถ้าหัวเมืองก็ให้ไปฟ้องต่อเจ้าเมืองกรมการ ถ้าเจ้าเมืองกรมการแคล้งกตชี้ฎาหนดงเหนียวไม่ชำระให้แล้วโดยเร็วก็ให้มาฟ้องอุทธรณ์เจ้าเมืองกรมการต่อเจ้ากระทรวงตามกรมที่หัวเมืองนั้นขึ้นอยู่ ถ้าเจ้ากระทรวงดัดสินมิได้เป็นยุติธรรม หรือ**

กลองวินิจฉัยเกรี

พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

แก่งหน่วงเหนี่ยวไว้ให้แน่นซ้ากว่ากำหนด ก็ให้ทำเรื่องราวถวายฎีกาเถิด แต่ความในเรื่องราวฎีกานั้น อย่าให้อ้อมค้อมยืดยาวนัก และอย่าให้หยาบคาย ให้อำไปตรง ๆ ตามความจริงของตน ถ้าจะเขียนและเรียงความแต่ลำดับสติปัญญาของตัวมิได้ ก็ให้ไปขอเสมียนในกรมล้อมพระราชวัง ซึ่งเป็นศาลรับสั่งให้ช่วยเรียบเรียงถ้อยคำ และเขียนให้ เมื่อจะถวายนั้นจะให้ญาติและพวกพ้อง ซึ่งเป็นข้าราชการฝ่ายหน้า ฝ่ายในช่วยถวายให้ในที่ใดที่หนึ่งก็ได้ ถ้าญาติและพวกพ้องซึ่งเป็นข้าราชการฝ่ายหน้าฝ่ายในไม่มี เมื่อถึงวัน 7 คำ 14 คำ เสด็จพระราชดำเนินออก ณ พระที่นั่งสุทไธสวรรย์ โปรดให้ตีกลองวินิจฉัยเกรียงไกรเรียกคนร้องฎีกาเมื่อใด ก็ให้นำเรื่องราวของตนมาทูลเกล้าฯ ถวายที่หน้าพระที่นั่งสุทไธสวรรย์ ถ้าถึงวันกำหนดพระราชกิจอื่น ๆ มีมาก จะมีได้เสด็จพระราชดำเนินออกไป ก็ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พระเจ้าลูกยาเธอ กรมหมื่นมเหศวรศิววิลาส เสด็จไปทรงคอยทรงรับฎีกาของราษฎรที่ศาลาพระที่นั่งสุทไธสวรรย์ ให้ราษฎรผู้จะถวายฎีกานำเรื่องราวของตนถวายแด่พระเจ้าลูกยาเธอ กรมหมื่นมเหศวรศิววิลาสเทอญ”

พระเจ้าลูกยาเธอ
กรมหมื่นมเหศวรศิววิลาส

ต่อมาได้มีหมายประกาศเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมเกี่ยวกับการถวายฎีกาในภายหลัง มีข้อความปรากฏดังนี้

“โปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้หมายประกาศแก่ข้าทูลละอองธุลีพระบาท ผู้ใหญ่ผู้น้อยและราษฎรผู้มีความทุกข์ร้อนจะถวายฎีกาทิ้งปวงให้รู้ทั่วกันว่า แต่ก่อนได้มีหมายประกาศกำหนดวันเสด็จพระราชดำเนินออกพระที่นั่งสุทไธสวรรย์ ทรงรับฎีกาของราษฎรเดือนหนึ่ง 4 ครั้ง ครั้นนานมามีราชการอย่างอื่น ๆ ขึ้น เมื่อถึงวันที่กำหนดไว้ก็ไม่ได้เสด็จพระราชดำเนินออกไปบ้าง ซึ่งจะกำหนดเป็นแนตามหมายประกาศเดิมนั้นไม่ได้ การที่ราษฎรจะคอยถวายฎีกาจึงคลาดวันเนิ่นช้าไป จึงโปรดเกล้าฯ สั่งว่า ถ้าราษฎรมีทุกข์เดือดร้อนด้วยข้อคดีใด ๆ จะคอยถวายฎีกา เห็นจะเนิ่นช้าจะให้ญาติพี่น้องหรือพวกพ้อง ซึ่งเป็นข้าทูลละอองธุลีพระบาทที่มีตำแหน่งเฝ้าให้เข้ามาถวายฎีกาแทนตัว ในที่เสด็จออกทรงประทับแห่งใด ๆ ในพระบรมมหาราชวัง เป็นเวลาว่าราชการก็ได้ ไม่ให้มีความผิดแก่ผู้มาถวาย แต่ขอให้ผู้รับฎีกาถวายนั้นเอาตัวเจ้าของฎีกาไว้อย่าให้หลบหนีไปจะได้ส่งตัวให้ผู้ชำระโดยง่าย”

พระที่นั่งสุทไธสวรรย์

“อนึ่ง แต่เดิมได้มีกำหนดว่า ผู้ใดจะถวายฎีกาให้ไปหากรมล้อมพระราชวังให้เขียนให้แน ด้วยพระราชประสงค์จะทรงอนุเคราะห์แก่ผู้ถวายฎีกา ให้ได้เรื่องราวฎีกาโดยเร็ว ตั้งแต่นั้นสืบไป ผู้ที่จะถวายฎีกาจะให้กรมล้อมพระราชวัง แต่งเขียนให้เหมือนอย่างแต่ก่อนก็ตาม หรือจะให้ผู้ใดแต่งเขียนให้ถูกถวนตามอักษรที่ใช้อยู่ไม่ผิด อนึ่ง อย่าสมคบนักเลงผิ่นให้แต่งเขียนให้เป็นอันขาด ในเรื่องราวฎีกานั้นเล่าอย่าให้วนเวียนเลอะเทอะ ให้อำโดยความสัตย์จริง อย่าให้เก็บเอาความเท็จเป็นสำนวนเติมใส่ในฎีกา แล้วอย่าให้มีคำหยาบช้าต่อพระบรมวงศานุวงศ์และข้าทูลละอองธุลีพระบาทผู้มีบรรดาศักดิ์ เมื่อจะกล่าวโทษผู้มีบรรดาศักดิ์ก็ให้เรียกตามชื่อในตำแหน่ง อย่าเติมขึ้น อย่าลดเสีย ผู้จะถวายฎีกาจงทำให้ถูกต้องตามพระราชกำหนดซึ่งโปรดเกล้าฯ ไว้”

“แลการซึ่งทรงรับฎีกาเป็นความเปลื้องทุกข์ของราษฎรนี้ ทรงยินดีว่าได้ทรงบำเพ็ญพระราชกุศลอันใหญ่อยู่อย่างหนึ่ง จึงโปรดเกล้าฯ ว่า ถ้าผู้ใดมาทูลเกล้าฯ ถวายฎีกาจะพระราชทานเงินคนละสลึงเป็นบำเหน็จก่อน เมื่อชำระได้ความจริงผู้ถวายฎีกาชนะความตามเรื่องราวในฎีกาของผู้นั้นแล้ว จะพระราชทานเงินเพิ่มให้อีกสลึงหนึ่ง เป็นรางวัล”

Welcome to Singburi

ไปไหน.. ไปกัน..

กันจ้ะ

จังหวัดสิงห์บุรี

ก๊นวีรชนคนกล้า

ดูท้าวพระนอน

นามกระฉ่อนปลาแม่ลา

ย่านการค้ากลาง

สัญลักษณ์ประจำจังหวัด
รูปค่ายบางระจัน

ดอกไม้ประจำจังหวัด
มะกล่ำต้น

เครื่องจักสาน

ขนมเปี๊ยะ

ขนมตาล

ของฝากที่ขึ้นชื่อของจังหวัด

สวัสดีท่านผู้อ่านทุกท่าน ไปไหนไปกันฉบับเดือนธันวาคมนี้ ขอเชิญชวนไปจังหวัดสิงห์บุรี ซึ่งเป็นเมืองอันยิ่งใหญ่ในประวัติศาสตร์ด้วยเรื่องราววีรกรรมการสู้รบของชาวบ้านบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรีมีลักษณะภูมิประเทศทั่วไปเป็นที่ราบลุ่มและมีพื้นที่เป็นลูกคลื่นลอนตื้น ซึ่งเกิดจากการทับถมของตะกอนริมแม่น้ำอย่างยาวนาน มีแม่น้ำสามสายไหลผ่านคือ แม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำน้อย และแม่น้ำลพบุรี ไม่มีพื้นที่เป็นภูเขาและป่าไม้และไม่มีแร่ธาตุที่สำคัญ

จังหวัดสิงห์บุรีห่างจากกรุงเทพมหานครประมาณ 142 กิโลเมตร สามารถเดินทางได้โดยรถยนต์ และรถโดยสารประจำทาง สถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ ได้แก่ อนุสาวรีย์วีรชนค่ายบางระจัน เมืองโบราณคูเมือง อุทยานแม่ลามหาราชานุสรณ์ และวัดวาอารามที่สำคัญ ได้แก่ วัดพิบูลทอง วัดสว่างอารมณ์ วัดพระนอนจักรสีห์วรวิหาร วัดอัมพวัน เป็นต้น สำหรับอาหารและของฝากที่ระลึกที่ขึ้นชื่อ ได้แก่ เครื่องจักสาน เครื่องดื่มสมุนไพร ขนมเปี๊ยะ ขนมถ้วยฟูน้ำตาลสด เนื้อหุบ หมูหุบ และผลิตภัณฑ์ที่ทำจากปลา เช่น กุนเชียงปลา ปลาแดดเดียว ขนมเค็กปลา และไอศกรีมปลา เป็นต้น

ในปีนี้จังหวัดสิงห์บุรีจะจัดงานเทศกาลกินปลาและงานกาชาดจังหวัดสิงห์บุรี ระหว่างวันที่ 25 ธันวาคม 2551 – วันที่ 1 มกราคม 2552 ณ ศาลากลางจังหวัดสิงห์บุรี โดยกิจกรรมจะประกอบด้วย การออกร้านกาชาด การจำหน่ายสินค้า OTOP ของจังหวัด การประกวดหุ่นปลาและอาหารที่ทำจากปลา การแสดงมหรสพต่าง ๆ รวมทั้ง การลองลิ้มชิมรสอาหารประเภทปลาจากร้านอาหารที่มีชื่อเสียงของจังหวัดสิงห์บุรี เป็นต้น

ไปไหนไปกันต้องขอลาไปก่อน ฉบับหน้าจะพาท่านไปจังหวัดใด โปรดติดตาม

ที่มา : <http://www.singburi.go.th>

<http://singburi.mots.go.th/index.php?lay=show&ac=article&Id=538766387>

เรื่องประกาศใน ราชกิจจานุเบกษา ที่สำคัญ*

เรื่อง พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ พ.ศ. 2551

กำหนดให้สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เป็นองค์การระหว่างประเทศในระดับรัฐบาล และเป็นนิติบุคคล เพื่อคุ้มครองการดำเนินงานของสมาคมฯ ให้บรรลุผลตามความประสงค์ของสมาคมฯ ตามกฎบัตร

เล่ม 125 ตอนที่ 121 ก วันที่ 14 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 หน้า 1

เรื่อง พระราชกฤษฎีกาปิดประชุมรัฐสภาสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติ พ.ศ. 2551

ปิดประชุมรัฐสภาสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติ พ.ศ. 2551 ตั้งแต่วันที่ 29 พฤศจิกายน 2551

เล่ม 125 ตอนที่ 125 ก วันที่ 26 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 หน้า 1

เรื่อง ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรงในเขตท้องที่เขตดอนเมืองและเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร และอำเภอบางพลี และอำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ

กำหนดให้เขตท้องที่เขตดอนเมืองและเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร และอำเภอบางพลี อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ เป็นท้องที่ที่มีความร้ายแรงที่ต้องมีมาตรการเร่งด่วนเพื่อความปลอดภัยของประชาชน การรักษาความสงบเรียบร้อย และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของรัฐหรือบุคคล ตั้งแต่วันที่ 27 พฤศจิกายน 2551 เป็นต้นไป

เล่ม 125 ตอนพิเศษ 181 ง วันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 หน้า 1

เรื่อง ประกาศตามมาตรา 11 ของพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548

กำหนดให้ใช้พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 ในท้องที่เขตดอนเมืองและเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร และอำเภอบางพลี อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ

เล่ม 125 ตอนพิเศษ 181 ง วันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 หน้า 4

เรื่อง คำสั่งนายกรัฐมนตรี ที่ 301/2551 เรื่อง แต่งตั้งผู้กำกับการปฏิบัติงานหัวหน้าผู้รับผิดชอบและพนักงานเจ้าหน้าที่ในการแก้ไขสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรง

กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้กำกับการปฏิบัติงานของหัวหน้าผู้รับผิดชอบพนักงานเจ้าหน้าที่และส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติตามประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรง

เล่ม 125 ตอนพิเศษ 181 ง วันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 หน้า 2

เรื่อง คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ คำวินิจฉัยที่ 12-13/2551 เรื่อง ประธานวุฒิสภาส่งคำร้องของสมาชิกวุฒิสภาเพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยการสิ้นสุดความเป็นรัฐมนตรีของนายกรัฐมนตรี เรื่อง คณะกรรมการการเลือกตั้งขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยการสิ้นสุดความเป็นรัฐมนตรีของนายกรัฐมนตรี

เล่ม 125 ตอนที่ 122 ก วันที่ 19 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 หน้า 1

* ดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ www.ratchakitcha.soc.go.th

องค์ประกอบและ

กระบวนการตัดสินใจของคณะรัฐมนตรี

คอลัมน์ “องค์ความรู้” เป็นคอลัมน์ใหม่ที่มีจุดมุ่งหมายเปิดกว้างทางความรู้ เป็นสื่อกลางในการกระจายความรู้เรื่องต่าง ๆ ให้แก่ท่านผู้อ่าน โดยจะนำข้อมูลความรู้ทางวิชาการอ่านเข้าใจง่ายมานำเสนออย่างต่อเนื่อง “องค์ความรู้” นับเป็นอีกหนึ่งช่องทางในการแบ่งปันความรู้ดี ๆ ให้ได้ทราบโดยทั่วกัน

ประเดิมฉบับแรกเป็นงานวิจัย เรื่อง “การศึกษาเชิงเปรียบเทียบองค์ประกอบและกระบวนการตัดสินใจของคณะรัฐมนตรี ตั้งแต่รัฐบาลนายถนอมินทร์ ภิรมย์วิเชียร ถึงรัฐบาลพลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์” ซึ่งสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้สถาบันส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยสถาบันนโยบายศึกษา เป็นผู้วิจัย

งานวิจัยฉบับนี้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับคณะรัฐมนตรี และศึกษาเปรียบเทียบ วิเคราะห์ สังเคราะห์เกี่ยวกับพัฒนาการ องค์ประกอบ และกระบวนการตัดสินใจของคณะรัฐมนตรี เพื่อให้เห็นลักษณะเด่นและพัฒนาการเชิงเปรียบเทียบของการบริหารราชการแผ่นดินของคณะรัฐมนตรีแต่ละชุด แต่ละรูปแบบ ตลอดจนปัจจัยต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบและกระบวนการตัดสินใจของคณะรัฐมนตรี เพื่อนำข้อมูล/องค์ความรู้ที่ได้ไปใช้ปรับปรุง/พัฒนาระบบสนับสนุนการตัดสินใจของคณะรัฐมนตรีในอนาคต

งานวิจัยฉบับนี้แล้วเสร็จเมื่อเดือนกันยายน 2551 รายงานผลการศึกษาวิจัยประกอบด้วย 5 บท คือ

1 บทนำ

2 แนวคิดเกี่ยวกับคณะรัฐมนตรี เนื้อหาโดยรวมเป็นข้อมูลพื้นฐานทั่วไปเกี่ยวกับคณะรัฐมนตรีในประเด็นต่าง ๆ ที่นำมาวิเคราะห์และเปรียบเทียบในการศึกษาวิจัย ประกอบด้วย อำนาจและหน้าที่ของคณะรัฐมนตรี ลักษณะการใช้อำนาจของคณะรัฐมนตรี รูปแบบของคณะรัฐมนตรี รูปแบบการตัดสินใจของคณะรัฐมนตรี กระบวนการตัดสินใจของคณะรัฐมนตรี และกระบวนการและกลไกช่วยในการตัดสินใจของคณะรัฐมนตรี

3 องค์ประกอบของคณะรัฐมนตรี ความสัมพันธ์ระหว่างอำนาจทางการเมือง และบริบททางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม โดยมีรายละเอียดแยกเป็นคณะรัฐมนตรีแต่ละชุด ตั้งแต่รัฐบาลนายถนอมินทร์ ภิรมย์วิเชียร ถึงรัฐบาลพลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

สรุปจากรายงานการศึกษาวิจัย เรื่อง การศึกษาเชิงเปรียบเทียบองค์ประกอบและกระบวนการตัดสินใจของคณะรัฐมนตรี ตั้งแต่รัฐบาล นายถนอมินทร์ ภิรมย์วิเชียร ถึงรัฐบาลพลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

4

รูปแบบและกระบวนการตัดสินใจของคณะรัฐมนตรี ประกอบด้วย รูปแบบของคณะรัฐมนตรี องค์ประกอบของคณะรัฐมนตรี และกระบวนการตัดสินใจของคณะรัฐมนตรีในแต่ละรูปแบบ และกรณีศึกษาเกี่ยวกับมติคณะรัฐมนตรีที่สำคัญ

5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ ประกอบด้วย รูปแบบของคณะรัฐมนตรี กระบวนการตัดสินใจของคณะรัฐมนตรี ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของคณะรัฐมนตรี และข้อเสนอแนะ

“องค์ความรู้” ฉบับนี้ ขอนำแนวคิดเกี่ยวกับคณะรัฐมนตรีมาเสนอ เมื่อกล่าวถึงแนวคิดเกี่ยวกับคณะรัฐมนตรี ประเด็นสำคัญที่ควรรู้ในลำดับแรก คือ **อำนาจและหน้าที่ของคณะรัฐมนตรี** เพื่อเป็นการปูความรู้พื้นฐานแก่ผู้อ่าน ซึ่งจะช่วยให้ง่ายต่อการอ่านและทำความเข้าใจเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับคณะรัฐมนตรีในเชิงลึกในบทอื่น ๆ ต่อไป

อำนาจและหน้าที่ของคณะรัฐมนตรี

ศาสตราจารย์ ดร.วิชณุ เครืองาม¹ ได้อธิบายความหมายอำนาจของคณะรัฐมนตรี คือ การบริหารราชการแผ่นดิน ไม่ใช่ควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน เพราะเป็นอำนาจของสภาผู้แทนราษฎร และไม่ใช่งานพิพากษารอคดี ซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่ของศาล โดยการบริหารราชการแผ่นดินนั้น มีความหมาย 4 ประการ คือ (1) การกำหนดนโยบายการปกครองประเทศ (2) การปฏิบัติตามนโยบายที่กำหนด (3) การลงมือบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย และ (4) การวินิจฉัยชี้ขาด หรือมีคำสั่งในกิจการบางเรื่อง

ผู้มีหน้าที่บริหารราชการแผ่นดิน คือ นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรี โดยอำนาจของนายกรัฐมนตรี มีพิเศษกว่ารัฐมนตรีอื่น เรียกว่า “the first among equals” หมายความว่า เป็นที่หนึ่งในบรรดาผู้ที่เท่ากัน โดยถือว่านายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีเท่ากันหมด แต่นายกรัฐมนตรีมาเป็นที่หนึ่งและมีอำนาจบางประการที่รัฐมนตรีอื่นไม่มี

การใช้อำนาจรัฐของคณะรัฐมนตรี สามารถแยกได้เป็น 2 ส่วน คือ **การใช้อำนาจรัฐในฐานะที่เป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ และการใช้อำนาจรัฐในฐานะที่เป็นองค์กรฝ่ายปกครอง** หรือกล่าวได้ว่าเป็น องค์กรของรัฐฝ่ายบริหาร ซึ่งแยกออกเป็น 2 ส่วน คือ รัฐบาล (Government) และเจ้าหน้าที่ของรัฐฝ่ายปกครอง (Administrative Organs)

ฉบับนี้จะนำรายละเอียดเกี่ยวกับการใช้อำนาจรัฐของคณะรัฐมนตรีทั้ง 2 ส่วนข้างต้น คือ ในฐานะที่เป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ และในฐานะที่เป็นองค์กรฝ่ายปกครอง มาเสนอต่อ โปรดติดตาม

¹ วิชณุ เครืองาม “รัฐบาลในด้านที่มา การบริหารราชการแผ่นดิน อำนาจนายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรี และรัฐมนตรี” เอกสารบรรยายหลักสูตรนักกฎหมายมหาชน รุ่นที่ 2. (10 พฤศจิกายน 2547), หน้า 2-5

ท้องถิ่น “ควรรัฐ”

เทศบาลเมืองบางกรวยจะดำเนินการติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะในบริเวณถนนสายหลักในหมู่บ้านจัดสรร ชุมชนหมู่บ้านภาณุรังษี อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ได้หรือไม่ เมื่อไม่ปรากฏว่ามีการอุทธรณ์ให้เป็น สาธารณะประโยชน์ และหากเข้าไปก็อาจเป็นการรื้อถอนที่ดินของเอกชน

เรื่องเสรีจที่ 703/2551

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง การติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะบริเวณถนนสายหลักในชุมชนหมู่บ้านภาณุรังษี

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้มีหนังสือ ที่ มท 0804.4/2703 ลงวันที่ 3 มีนาคม 2551 ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า ชุมชนหมู่บ้านภาณุรังษี อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี มีความประสงค์จะให้เทศบาลเมืองบางกรวย ดำเนินการติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะบริเวณถนนสายหลักในชุมชนหมู่บ้านภาณุรังษีตั้งแต่หน้าวัดสำโรงถึงสะพานข้ามทางรถไฟ เนื่องจากบริษัท ส. ภาณุรังษี จำกัด ผู้จัดสรรที่ดิน ปล่อยปละละเลยไม่บำรุงรักษาไฟฟ้าสาธารณะเป็นเหตุให้ประชาชนประสบ อุบัติเหตุและเป็นที่ยกข้อสงสัยผู้ขาย โดยถนนดังกล่าวน่าจะเป็นทางสาธารณะตามแนวคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 123/2483 และ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1020/2503 เทศบาลจึงได้หารือจังหวัดนนทบุรีว่าถนนสายนี้เป็นทางสาธารณะหรือไม่ จังหวัดนนทบุรี มีความเห็นว่า ชุมชนหมู่บ้านภาณุรังษีถือเป็นหมู่บ้านจัดสรรตามพระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดิน พ.ศ. 2543 ถนนสายหลักในชุมชน น่าจะเป็นสาธารณูปโภคที่ผู้จัดสรรที่ดินจัดไว้ให้มีขึ้นเป็นภาระจ่ายยอมเพื่อประโยชน์แก่ที่ดินจัดสรรและมีหน้าที่บำรุงรักษาสาธารณูปโภค ให้คงสภาพดังเช่นที่ได้จัดทำขึ้นนั้นต่อไปตามมาตรา 43 แห่งพระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดินฯ โดยผู้จัดสรรที่ดินจะพ้นจากหน้าที่ เมื่อผู้ซื้อที่ดินจัดสรรได้จัดตั้งนิติบุคคลหมู่บ้านจัดสรรหรือนิติบุคคลตามกฎหมายอื่น เพื่อรับโอนทรัพย์สินไปจัดการและดูแลรักษา ภายในเวลาที่ผู้จัดสรรที่ดินกำหนด หรือผู้จัดสรรที่ดินได้จดทะเบียนโอนทรัพย์สินให้เป็นสาธารณประโยชน์ตามมาตรา 44 แห่งพระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดินฯ และเมื่อไม่ปรากฏว่ามีการอุทธรณ์ให้เป็นสาธารณประโยชน์ จึงถือไม่ได้ว่าเป็นถนนสาธารณะ ที่เทศบาลจะดำเนินการติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะให้แก่ชุมชนหมู่บ้านภาณุรังษีได้ และหากเข้าไปก็อาจเป็นการรื้อถอนที่ดิน ของเอกชน จังหวัดนนทบุรีจึงได้หารือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นว่า ถนนดังกล่าวเป็นทางสาธารณประโยชน์หรือไม่ และเทศบาล จะดำเนินการติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะได้หรือไม่ อย่างไร

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นขอให้จังหวัดนนทบุรีตรวจสอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติม สรุปได้ว่า ถนนสายหลักในชุมชน หมู่บ้านภาณุรังษี ประชาชนทั่วไปได้ใช้เดินทางออกสู่ทางสาธารณะระหว่างอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ผ่านเขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร มาตั้งแต่ประมาณปี พ.ศ. 2526 ระยะเวลาไม่น้อยกว่า 24 ปี โดยมีได้มีการห้ามปรามหรือหวงห้าม และผู้จัดสรร ที่ดินมิได้ยกที่ดินถนนดังกล่าวให้ แต่ได้ทำหนังสือยินยอมให้เทศบาลติดตั้งเสาไฟฟ้าสาธารณะได้ สำหรับเรื่องการจัดสรรที่ดิน กรมที่ดินมีความเห็นว่า แม้บริษัท ส. ภาณุรังษี จำกัด จะได้ดำเนินการจัดสรรที่ดินในชุมชนหมู่บ้านภาณุรังษีโดยไม่ได้รับอนุญาต ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 286 ลงวันที่ 24 พฤศจิกายน 2515 แต่ถนนภายในโครงการหมู่บ้านภาณุรังษี ซึ่งผู้จัดสรรที่ดิน ได้จัดทำขึ้นยอมถือเป็นสาธารณูปโภคและตกเป็นภาระจ่ายยอมเพื่อประโยชน์แก่ที่ดินจัดสรร ซึ่งผู้จัดสรรที่ดินมีหน้าที่บำรุงรักษา สาธารณูปโภคให้คงสภาพนั้นต่อไปตามข้อ 30 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 286ฯ ซึ่งตรงกับมาตรา 43 แห่งพระราชบัญญัติ

การจัดสรรที่ดิน ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ตามแนวคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5553/2537 และคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2325/2539 เมื่อบริษัท ผู้ถือกรรมสิทธิ์ตามโฉนดที่ดิน ยังไม่มีการอุทธรณ์หรือแสดงเจตนาที่จะยกให้เป็นทางสาธารณะประโยชน์ หากเทศบาลเมืองบางกวยจะดำเนินการติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะบริเวณถนนสายดังกล่าวต้องประสานงานกับบริษัท และผู้อยู่อาศัยก่อน

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมีความเห็นว่า แม้บริษัท ส. ภาณุรังษี จำกัด จะได้ดำเนินการจัดสรรที่ดินในโครงการชุมชนหมู่บ้านภาณุรังษีโดยไม่ได้รับอนุญาตตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 286ฯ และบริษัท ผู้ถือกรรมสิทธิ์มิได้อุทธรณ์หรือแสดงเจตนาที่จะยกให้เป็นทางสาธารณะประโยชน์ แต่การที่บริษัท ได้จัดสรรที่ดินแบ่งขายโดยมีถนนตัดผ่านและมีถนนซอยผ่านที่ดินออกสู่ถนนใหญ่ เป็นส่วนที่ถูกจัดแบ่งไว้เป็นสาธารณูปโภคเพื่อประโยชน์ของผู้ซื้อที่ดินในโครงการ และถนนดังกล่าวประชาชนโดยทั่วไปได้ใช้สัญจรไปมาออกสู่ทางสาธารณะระหว่างอำเภอบางกวย จังหวัดนนทบุรี ผ่านเขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร มากกว่า 24 ปี โดยมีได้มีการห้ามปรามหรือแสดงการหวงห้ามมิให้บุคคลภายนอกใช้ถนน จึงถือได้ว่าบริษัท ได้สละและอุทิศถนนเป็นทางสาธารณะเพื่อใช้เป็นทางเข้าออกโดยปริยาย ถนนนั้นย่อมตกเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินประเภททรัพย์สินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกันตามมาตรา 1304 (2) แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยไม่จำเป็นต้องจดทะเบียนโอนสิทธิการให้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 525 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ประกอบกับแนวคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5832/2541 คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2775/2541 และคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2526/2540 ด้วยเหตุนี้ เมื่อถนนนั้นเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน เทศบาลจึงมีอำนาจหน้าที่ดูแลและรักษาตามมาตรา 122 แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พุทธศักราช 2457 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2551 ประกอบกับมาตรา 50 และมาตรา 53 (1) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และเทศบาลมีหน้าที่ต้องจัดให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่นในทางสาธารณะตามมาตรา 53 (7) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาลฯ เพื่อแก้ไขปัญหาคความเดือดร้อนของประชาชนต่อไป อย่างไรก็ตาม เนื่องจากเป็นประเด็นปัญหาข้อกฎหมายที่มีผลกระทบต่อสิทธิของเอกชนและการจัดทำบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งยังมีความเห็นที่แตกต่างกัน ประกอบกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลายแห่งประสบปัญหาการเข้าไปดำเนินการจัดทำบริการสาธารณะในหมู่บ้านจัดสรรซึ่งผู้จัดสรรที่ดินได้ปล่อยปละละเลยไม่บำรุงรักษาสาธารณูปโภคอันก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชน กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจึงขอหารือปัญหาดังกล่าวเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติราชการต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ 1) ได้พิจารณาข้อหารือของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น โดยมีผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กรมที่ดิน และจังหวัดนนทบุรี) และผู้แทนเทศบาลเมืองบางกวย เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่า กรณีที่ข้อหารือในเรื่องนี้มีประเด็นปัญหาข้อกฎหมายที่ต้องวินิจฉัยรวมสองประเด็น ดังต่อไปนี้

ประเด็นที่หนึ่ง การดำเนินการจัดสรรที่ดินในโครงการชุมชนหมู่บ้านภาณุรังษี โดยไม่ได้รับอนุญาตตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 286 ลงวันที่ 24 พฤศจิกายน 2515 จะถือว่าเป็นการจัดสรรที่ดินตามประกาศของคณะปฏิวัติหรือไม่

ประเด็นที่สอง ถนนสายหลักภายในโครงการชุมชนหมู่บ้านภาณุรังษีได้เปลี่ยนสภาพไปเป็นทางสาธารณะแล้วหรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ 1) ได้พิจารณาประเด็นปัญหาข้อกฎหมายดังกล่าวแล้ว มีความเห็นดังต่อไปนี้

ประเด็นที่หนึ่ง การดำเนินการจัดสรรที่ดินในโครงการชุมชนหมู่บ้านภาณุรังษี โดยไม่ได้รับอนุญาตตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 286 ลงวันที่ 24 พฤศจิกายน 2515 จะถือว่าเป็นการจัดสรรที่ดินตามประกาศของคณะปฏิวัติหรือไม่ นั้น เห็นว่า แม้การจัดสรรที่ดินของบริษัท ส. ภาณุรังษี จำกัด จะไม่ได้รับใบอนุญาตจากคณะกรรมการควบคุมการจัดสรรที่ดินให้ทำการจัดสรรที่ดินตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 286ฯ ก็ตาม แต่การที่บริษัท ได้แบ่งแยกที่ดินของตนออกเป็นแปลงย่อยเพื่อจำหน่ายตั้งแต่สิบแปลงขึ้นไป โดยมีการจัดทำสาธารณูปโภค บริการสาธารณะหรือปรับปรุงที่ดินนั้นเป็นที่อยู่อาศัยที่ประกอบพาณิชยกรรม หรือที่ประกอบการอุตสาหกรรม ย่อมถือได้ว่าเป็นการจัดสรรที่ดินตามข้อ 1 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 286ฯ ส่วนกรณีที่บริษัท จะขออนุญาตทำการจัดสรรที่ดินต่อคณะกรรมการควบคุมการจัดสรรที่ดินหรือไม่เป็นอีกเรื่องหนึ่ง แม้จะเป็นการฝ่าฝืนต่อประกาศของคณะปฏิวัติก็ไม่ทำให้การดำเนินการของบริษัท ไม่เป็นการจัดสรรที่ดินตามกฎหมาย และถนนภายในโครงการหมู่บ้านภาณุรังษีอันเป็นสาธารณูปโภคที่ผู้จัดสรรที่ดินได้จัดให้มีขึ้นเพื่อการจัดสรรที่ดิน ย่อมตกอยู่ในภาวะจำยอมเพื่อประโยชน์แก่ที่ดินจัดสรรทุกแปลง บริษัทฯ จึงมีหน้าที่บำรุงรักษาสาธารณูปโภคให้คงสภาพดังเช่นที่ได้จัดทำขึ้นนั้นต่อไปตามข้อ 30 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 286ฯ และมาตรา 43 แห่งพระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดิน พ.ศ. 2543

(อ่านต่อหน้า 26)

worldtraveller

กระบวนการตัดสินใจ ของ คณะรัฐมนตรีมาเลเซีย

ท่องเที่ยวต่างแดนฉบับนี้ขอแนะนำกระบวนการตัดสินใจของคณะรัฐมนตรีมาเลเซีย ซึ่งเป็นข้อมูลจากการประชุมร่วมระหว่างสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีไทยกับต่างประเทศ เมื่อวันที่ 20-22 สิงหาคม 2551 โดยสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเป็นเจ้าภาพ เพื่อให้ผู้อ่านได้ศึกษาและเปรียบเทียบกับประเทศต่าง ๆ ที่ท่องเที่ยวต่างแดนได้เคยนำเสนอไว้ก่อนหน้านี้

คณะรัฐมนตรี

คณะรัฐมนตรีชุดปัจจุบันของมาเลเซียประกอบด้วยนายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีจำนวนทั้งสิ้น 30 คน ซึ่งกำกับดูแลกระทรวงทั้งหมด 28 กระทรวง นอกจากนี้ ยังมีรัฐมนตรีช่วยซึ่งไม่นับรวมเป็นคณะรัฐมนตรีอีก 38 คน โดยไม่มีกฎหมายใดกำหนดจำนวนของคณะรัฐมนตรี

ระบบการตัดสินใจของคณะรัฐมนตรี

การเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี

หน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงเกี่ยวกับการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี คือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีและหน่วยงานเจ้าของเรื่อง กระบวนการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีเริ่มจากกระทรวงเจ้าของเรื่องประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อขอความเห็นจนกระทั่งได้ข้อสรุปที่ทุกฝ่ายเห็นชอบแล้วจึงเสนอมายัง Cabinet Division ซึ่งเป็นหน่วยงานภายใต้สำนักนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติงานเหมือนสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีของไทย Cabinet Division จะตรวจสอบความถูกต้องของเรื่องก่อนเสนอคณะรัฐมนตรีโดยไม่มีการจัดทำบันทึกสรุปเรื่อง

เรื่องที่เสนอคณะรัฐมนตรีในแต่ละสัปดาห์จะมีประมาณ 20-30 เรื่อง ซึ่งโดยมากจะเป็นโครงการขนาดใหญ่หรือโครงการที่เป็นการดำเนินการระหว่างรัฐ Cabinet Division จะจัดเรียงลำดับเรื่องในวาระการประชุมคณะรัฐมนตรีตามลำดับความอาวุโสในการดำรงตำแหน่งของรัฐมนตรีกระทรวงเจ้าของเรื่อง

การประชุมคณะรัฐมนตรี

คณะรัฐมนตรีมีการประชุมสัปดาห์ละ 1 ครั้ง (ทุกวันพุธ) โดยไม่มีการนับองค์ประชุมและไม่มีการเลื่อนหรืองดการประชุมยกเว้นกรณีที่เป็นวันสำคัญทางศาสนา การประชุมแต่ละครั้งจะใช้เวลาประมาณ 3-4 ชั่วโมง ทั้งนี้ นายกรัฐมนตรีทำหน้าที่เป็นประธานการประชุม ในกรณีที่นายกรัฐมนตรีติดภารกิจในต่างประเทศจะให้รองนายกรัฐมนตรีซึ่งมีอยู่เพียง 1 คน เป็นประธานแทน แต่รัฐมนตรีคนอื่นไม่สามารถเป็นประธานการประชุมได้

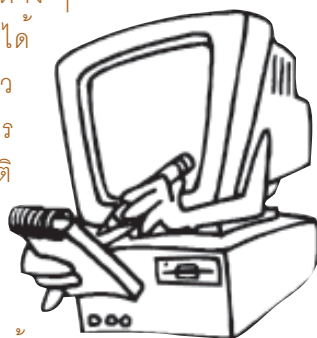
นอกจากนายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี และ รัฐมนตรีในคณะรัฐมนตรีแล้วจะมีข้าราชการพลเรือน อีกสองคนที่เข้าร่วมประชุม คือ เลขาธิการคณะรัฐมนตรี (Chief Secretary to The Government) และรองเลขาธิการ คณะรัฐมนตรี (Deputy Chief Secretary to The Government) ซึ่งรองเลขาธิการคณะรัฐมนตรีทำหน้าที่เป็นเลขานุการ ในที่ประชุม และไม่มีการเชิญข้าราชการหรือบุคคล ภายนอกเข้าชี้แจงในที่ประชุม

การหารือในที่ประชุมคณะรัฐมนตรีมักไม่มี ข้อขัดแย้ง เนื่องจากกระทรวงเจ้าของเรื่องได้ประสานงาน ระหว่างกระทรวงเรียบร้อยแล้ว อย่างไรก็ตามในกรณีที่มี ความเห็นขัดแย้งหรือจำเป็นต้องมีการหารือกันระหว่าง กระทรวง Cabinet Division จะจัดให้มีการประชุมโดยมี เลขาธิการคณะรัฐมนตรีเป็นประธาน

ข้อมูล/เทคโนโลยีสนับสนุนการปฏิบัติงานเกี่ยวกับ คณะรัฐมนตรี

Cabinet Division มีระบบ Sistem Komputer Dalam (SKD) เป็นระบบหลักในการทำงานภายใน หน่วยงาน เช่น การสืบค้นข้อมูลภายในหน่วยงาน การ อัปเดตเสียงการประชุม และการส่งร่างมติคณะรัฐมนตรี และมีระบบ E-BKPP System เป็นระบบที่ใช้เพื่อส่งมติ คณะรัฐมนตรีไปยังกระทรวงต่าง ๆ เพื่อให้สามารถดำเนินการได้ ตามมติคณะรัฐมนตรีได้โดยเร็ว รวมทั้งใช้เพื่อให้ส่วนราชการ แจ้งผลการดำเนินการตามมติ คณะรัฐมนตรีมายัง Cabinet Division ทั้งนี้ ข้อมูลในระบบ จะเป็นแบบอ่านอย่างเดียว (read-only) และมีการ backup ข้อมูล อีกชุดหนึ่งและเก็บไว้ที่นอกสำนักงาน Cabinet Division

คณะกรรมการรัฐมนตรี

นายกรัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นเพื่อ พิจารณาเรื่องใดเรื่องหนึ่งเป็นการเฉพาะ โดยนายกรัฐมนตรี เป็นประธานคณะกรรมการและประธานในการประชุม ทั้งนี้ คณะกรรมการรัฐมนตรีเป็นคณะกรรมการเฉพาะกิจ (ad hoc) ในบางกรณีอาจมีการแต่งตั้งผู้แทนองค์กรที่ไม่แสวงผลกำไร (NGO) หรือภาคเอกชนเข้าร่วมก็ได้

การติดตามการดำเนินการตามที่คณะรัฐมนตรีสั่งการ

Cabinet Division มีหน้าที่ประสานงานกับส่วนราชการ เพื่อติดตามการรายงานผลการดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรี ผ่านทางระบบ E-BKPP System และกำหนดว่านโยบายเรื่องใด เป็นเรื่องเร่งด่วนที่จะต้องรายงานให้คณะรัฐมนตรีทราบ ภายใน 1 สัปดาห์ ในขณะที่นโยบายอื่น ๆ รวมทั้ง โครงการขนาดใหญ่จะต้องรายงานความก้าวหน้า ให้คณะรัฐมนตรีทราบทุก 1 เดือน (สัปดาห์ สุดท้ายของเดือน) โดยการรายงานจะถูก กำหนดให้เป็นวาระหนึ่งในการประชุม คณะรัฐมนตรี เรียกว่าวาระ Feedback Report 🌀

เครื่องช่วยเดิน

(walking assist device)

ทศสุ

นวัตกรรมรอบโลกฉบับนี้ จะพาไปรู้จักกับเทคโนโลยี สำหรับผู้ที่ประสบปัญหาเกี่ยวกับการเดิน ซึ่งส่วนใหญ่ต้องใช้ไม้เท้า ไม้ค้ำ หรืออุปกรณ์ช่วยพยุง (walker) มาช่วยในการเดิน แต่ด้วยความก้าวหน้าของเทคโนโลยีในปัจจุบัน ทำให้มีผู้คิดค้น เครื่องช่วยเดิน (walking assist device) ขึ้นมา เพื่อช่วยให้ผู้ที่มีปัญหาเกี่ยวกับการเดิน สามารถเดินได้คล่องตัวขึ้น สะดวกขึ้น และง่ายขึ้นกว่าการใช้อุปกรณ์อื่น ๆ ที่มีอยู่ในปัจจุบัน

เครื่องช่วยเดินดังกล่าว จะประกอบด้วย รองเท้าและแท่นรองรับน้ำหนักที่สามารถนั่งและรองรับน้ำหนักได้พอดี ซึ่งภายในเครื่องช่วยเดินจะมีตัวเซ็นเซอร์ (sensor)

เพื่อตรวจสอบข้อมูลเกี่ยวกับองศา การเคลื่อนไหวของเอว อีกทั้งยังจับ ความเคลื่อนไหวในรองเท้าและ ส่วนประกอบอื่น ซึ่งเมื่อผู้ใช้สวม รองเท้าและเดินเครื่องดังกล่าว จะช่วยลดปริมาณน้ำหนักที่ กล้ามเนื้อขาและข้อต่อที่ต้อง รองรับ ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างมาก สำหรับการเดินขึ้นลงบันได และการเดินขณะที่ยกสิ่งของหนัก ๆ

จะเห็นได้ว่า เครื่องช่วยเดินดังกล่าว จะช่วยทำให้ผู้ที่มีอาการเจ็บป่วยและมีปัญหาเกี่ยวกับการเดิน หรือผู้สูงอายุสามารถเดินได้สะดวกและคล่องตัวมากขึ้น เพราะจะทำหน้าที่เสมือนเป็นเครื่องที่ช่วยพยุงร่างกายให้สามารถเคลื่อนไหวได้ง่ายกว่า การใช้อุปกรณ์อื่น ๆ ด้วย ยิ่งกว่านั้นไม่เพียงเฉพาะผู้ป่วยหรือผู้สูงอายุเท่านั้นที่สามารถใช้เครื่องนี้ได้ แต่บุคคลทั่วไปที่ต้องการลดอาการเมื่อยล้าจากการเดินในระยะทางไกล ก็สามารถใช้งานเครื่องช่วยเดินนี้ได้เช่นกัน

ที่มา :

<http://www.engadget.com/2008/04/22/honda-to-show-off-experimental-walking-assist-device/>

<http://blog.eduzones.com/it/12466>

ทำอย่างไร จึงจะทำให้ลูกน้องยอมรับ ความเปลี่ยนแปลง

จำได้ว่าเคยเขียนถึงเรื่องการชอบหรือการไม่ชอบความเปลี่ยนแปลงมาแล้วก่อนหน้านี้หลายฉบับ

แต่นั้นเป็นการเขียนจากมุมมองของคำถามที่มาจากคนที่เป็นลูกน้องและไม่ชอบการเปลี่ยนแปลง

ส่วนฉบับนี้ค่อนข้างชัดว่า คนตั้งหัวข้อน่าจะอยู่ในฐานะหัวหน้าที่กำลังพบปัญหาว่อยากเปลี่ยนแปลงอะไร ๆ แล้วลูกน้องไม่ยอมรับ

เรื่องการเปลี่ยนแปลงในหน่วยงานหรือองค์กรเป็นเรื่องสำคัญ จะเห็นได้ว่าในแนวคิดของการบริหารจัดการสมัยใหม่ได้กำหนดเรื่องของการบริหารการเปลี่ยนแปลงไว้เป็นเรื่องสำคัญ นักบริหารมืออาชีพ หรือองค์กรที่ประสบความสำเร็จในการพัฒนา ส่วนหนึ่งมาจากความสามารถในการบริหารการเปลี่ยนแปลงภายในองค์กร

หนังสือที่นำเสนอแนวคิดและวิธีการบริหารการเปลี่ยนแปลงมีอยู่มาก หากอ่านได้ไม่ยาก แต่ละประเด็นมักจะเชื่อมโยงกับธรรมชาติของคน (ซึ่งโดยปกติมักจะ

ไม่ชอบการเปลี่ยนแปลง)

สิ่งที่นำเสนอเป็นประเด็นต่อไปนี้ ไม่ขออ้างอิงทฤษฎีใด หากแต่อยากนำเสนอจากประสบการณ์ของตัวเอง ให้ท่าน (หัวหน้า) ได้ลองนำไปไตร่ตรองดู

1. การเปลี่ยนแปลงนั้นนำไปสู่สิ่งที่ดีขึ้นกว่าเดิมหรือไม่ อย่างไร

เวลาที่เรากล่าวว่า “คนเรามีธรรมชาติไม่ชอบการเปลี่ยนแปลง” คำกล่าวนี้อาจยังไม่สมบูรณ์ เพราะถ้าหากจะให้สมบูรณ์ตรงตามความเป็นจริงแล้ว ควรจะกล่าวว่า “คนเรามีธรรมชาติไม่ชอบการเปลี่ยนแปลงที่ทำให้ตัวเองแย่ลงกว่าเดิม” การเปลี่ยนแปลงที่แย่ลงกว่าเดิม หรือแม้แต่ไม่แย่ลงกว่าเดิม เพียงแต่อะไร ๆ ก็เหมือนเดิมก็คงมีคำถามว่า แล้วเราจะต้องเปลี่ยนแปลงไปเพื่ออะไร

ที่ยกประโยคนี้นี้ขึ้นมาขยายความก่อน เพราะไม่ยากให้เราคิดอะไรบรรทัดตามคำที่เราพูดอย่างไม่จบความ เนื่องจากจะทำให้เกิดอคติตั้งแต่นั้น เมื่อคิดจะเปลี่ยนแปลงอะไร ก็จะกลายเป็นการตั้งป้อมไว้แต่แรกว่าจะมีคนต่อต้าน แล้วก็ตามมาด้วยประโยคปลอบใจตัวเอง เช่น

ความคิดเห็นในประเด็นต่าง ๆ ที่ปรากฏในคอลัมน์นี้เกิดจากคำถามที่ผู้อื่นตั้งขึ้น จึงพร้อมที่จะรับการโต้แย้งในทุกประเด็น หากผู้อ่านมีฉันทะที่จะรังสรรค์ความคิดร่วมกัน เพื่อจุดประกาย “ความหวัง” ให้แก่ผู้อื่น รวมทั้งแก่ตัวเองด้วย ที่บางครั้งอาจ “เสียหลัก” ได้เหมือนกัน

- จะเปลี่ยนแปลง ต้องกล้าหน่อย ช้ากว่า ๆ กลัว ๆ อยู่ ก็ไม่ต้องเปลี่ยนเสียที
- เปลี่ยนยังไงก็ไม่วันถูกใจคนทั้งหมด มันต้องมีคนต่อต้านอยู่แล้ว เรื่องธรรมดา...
- เสียงคนต่อต้านแค่ไม่กี่คน ชื่นรอให้ทุกคนเห็นด้วยก่อน ก็มีหวังไม่ต้องทำอะไรเลย ฯลฯ

ประเด็นนี้ต้องการสื่อให้หัวหน้าได้พิจารณาว่าเมื่อเราจะเปลี่ยนแปลงอะไรก็ตามในหน่วยงาน เราเห็นเป้าหมายหรือคาดหวังผลที่จะเกิดขึ้นว่า จะทำอะไร ๆ ดีขึ้นชัดเจนแน่นอนหรือยัง?

“แน่นอน” ในที่นี้ไม่ได้หมายความว่าต้องให้ผลเป็นเช่นนั้นร้อยเปอร์เซ็นต์ แต่หมายถึงมีแนวโน้มไปสู่เป้าหมายนั้นในอัตราที่สูง

ประเภทที่ทดลองเปลี่ยนแปลงหรือทำดูไปก่อน ไม่ใช่จะเป็นวิธีการที่ใช้อย่างไรก็ได้ แต่ต้องไม่ใช่เรื่องที่ส่งผลกระทบอย่างสูง เพราะในการจะเปลี่ยนแปลงอะไรก็ตาม ที่ส่งผลกระทบอย่างมาก จะต่อคนหรือต่อระบบงานหรือแม้แต่กระทบต่อเป้าหมาย/ภารกิจของหน่วยงานก็ตาม จำเป็นที่จะต้องมีการคิดและศึกษาวิเคราะห์จากข้อมูลที่มีมากพออย่างรอบคอบ ไม่ใช่ประเมินจากความรู้สึกหรือความคิดถึงความน่าจะเป็น เพราะฉะนั้นเราไม่อาจตอบคำถามสำคัญของประเด็นนี้ได้ว่า ของเดิมไม่ดีมีจุดบกพร่องอะไรอย่างไร เมื่อเปลี่ยนแปลงแล้วอะไรจะดีขึ้นบ้าง และแน่นอน ย่อมจะหนีไม่พ้นที่จะต้องตอบด้วยว่า คนที่เกี่ยวข้องหรือลูกน้องจะได้รับผลดีจากการเปลี่ยนแปลงอย่างไร มากน้อยเพียงใด

**“...องค์กรที่พัฒนาแล้ว
ย่อมจะให้ความสำคัญ
ต่อการบริหารจัดการไม่เห็นด้วย
ด้วยวิธีการที่พยายาม
สร้างความเข้าใจ...”**

2. ก่อนที่จะมีการเปลี่ยนแปลงได้มีการบอกกล่าวให้รับรู้และเข้าใจอย่างเพียงพอหรือไม่

ในภาวะปกติ การทำความเข้าใจกับลูกน้องก่อนให้หมดจดเบ็ดเสร็จเป็นสิ่งจำเป็น ในระหว่างนั้นจะได้มีโอกาสชี้แจงประเด็นต่าง ๆ ที่ไม่กระจ่างหรือไม่ชัดเจนในความคิดของแต่ละคนให้เข้าใจชัดเจนมากขึ้นได้

ถ้ามั่นใจว่าการเปลี่ยนแปลงนั้นกระทำโดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของการมีข้อมูลที่มากเพียงพอผ่านการคิดอย่างมีระบบการสื่อสารเพื่อชี้แจงกันว่าจะกระทำได้ และทำได้ด้วย ความสบายใจด้วย เพราะนอกจากจะมาจากเจตนาที่ดีเพื่อส่วนรวมแล้ว ยังมีข้อมูลต่าง ๆ สนับสนุนที่สามารถอธิบายได้หรือตอบคำถามได้ทุกประเด็น

การเปลี่ยนแปลงที่กระทำโดยผู้ที่ได้รับผลกระทบยังไม่ได้รับทราบข้อมูลอย่างเพียงพอย่อมก่อให้เกิดการต่อต้านแน่นอน และ**องค์กรที่พัฒนาแล้วย่อมจะให้ความสำคัญต่อการบริหารจัดการไม่เห็นด้วยด้วยวิธีการที่พยายามสร้างความเข้าใจ**

3. ได้มีการเปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องได้ร่วมในการกำหนดจุดหมายปลายทางของการเปลี่ยนแปลงหรือไม่ มากน้อยเพียงใด

ข้อนี้เกี่ยวข้องกับข้อที่ผ่านมา บางกรณีการทำความเข้าใจกับผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงอาจหมายถึงความจริงใจและการแสดงให้เห็นว่าหัวหน้าเห็นความสำคัญในการที่จะให้ลูกน้องหรือคนเหล่านั้นเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดจุดหมายหรือเป้าหมายด้วยกัน ไม่ใช่สั่งแต่ว่าชี้แจงเพื่อให้ครบกระบวนการขั้นตอน แต่ไม่สนใจสาระสำคัญหรือผลของการทำความเข้าใจ

“...การรู้เวลาอันควร
เรามักคิดว่าเป็นเรื่อง
ที่ไม่ยาก แต่จริง ๆ แล้ว
ยากมาก เพราะต้องอาศัย
ข้อมูลรอบด้านในหลาย ๆ มิติ
มาประมวลและประเมิน...”

เรื่องของกรมีส่วนร่วมนอกจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหรือผู้ที่ได้รับผลกระทบไม่ว่าจะโดยตรงหรือทางอ้อมนับวันจะทวีความสำคัญและจำเป็นมากขึ้น ไม่เพียงแต่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายนอกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้วยเท่านั้น แต่หมายรวมถึงการให้คนภายในหน่วยงานนั้นเองมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายของการทำงาน หรือแม้แต่วิธีการที่จะดำเนินการที่จะพาไปสู่วิสัยทัศน์ของหน่วยงานด้วย ลำพังเจตนาดีของหัวหน้าหรือของคนที่ไม่กี่คนที่ร่วมคิดกับหัวหน้า ไม่อาจทำให้การเปลี่ยนแปลงนั้นดำเนินไปได้อย่างราบรื่น

สิ่งที่หัวหน้าคิดจะเปลี่ยนแปลงอาจดีและถูกต้อง แต่หากวิธีการที่จะเปลี่ยนแปลงไม่ถูกต้อง การต่อต้าน ไม่ว่าจะแสดงออกมาให้เห็น ๆ กัน หรือรู้สึกอยู่ภายในใจก็ตาม นั่นก็เพียงพอที่จะส่งผลกระทบเป็นการบิดเบือนผลที่คาดหวังให้มีการเปลี่ยนแปลงได้

4. การเปลี่ยนแปลงนั้นกระทำในเวลาที่เหมาะสมหรือไม่

ประเด็นนี้เป็นส่วนหนึ่งที่จะได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลและสถานการณ์แวดล้อมของหน่วยงานว่า การเปลี่ยนแปลงที่เราอยากให้เกิดขึ้นนั้นควรกระทำในจังหวะเวลาใด

การรู้เวลาอันควรเรามักคิดว่าเป็นเรื่องที่ไม่ยาก แต่จริง ๆ แล้วยากมากเพราะต้องอาศัยข้อมูลรอบด้านในหลาย ๆ มิติมาประมวลและประเมิน ขึ้นตอนนั้น นอกจากจะต้องอาศัยกระบวนการทางวิชาการเข้าช่วยแล้ว สามัญสำนึกในเรื่องของความเหมาะสมแก่สถานการณ์ของผู้ต้องการเปลี่ยนแปลงก็เป็นปัจจัยสำคัญ เจตนาดี แต่ถ้าทำไม่ถูกเวลา (รวมทั้งไม่ถูกเทศะหรือสถานที่ด้วย) นั้น

นอกจากจะอาจทำให้การเปลี่ยนแปลงนั้นไม่ประสบผลสำเร็จ หรือผลถูกบิดเบือนไปแล้ว ยังอาจที่จะสร้างปัญหาเป็นผลกระทบอื่น ๆ ตามมาด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่จะต้องระวังคือผลกระทบทางจิตวิทยาที่คนจะแสดงออกมาให้เห็นว่า ดูเหมือนจะยอมรับการเปลี่ยนแปลงและยอมทำตามในขณะที่ความรู้สึกข้างในกำลังต่อต้านและสั่งสมความไม่พอใจซึ่งจะไม่เป็นผลดีต่อหน่วยงานในระยะยาว ฉะนั้น เจตนาดีประการเดียวจึงไม่ใช่เป็นเครื่องประกันหรือคำตอบสุดท้ายว่า เราควรจะเปลี่ยนแปลงสิ่งนั้นสิ่งนี้ ในเวลานั้นเวลานี้ที่เราที่ยังไม่คิดไม่ประเมินกาลอันควรให้รอบคอบ

เป็นเรื่องโชคร้ายของหัวหน้าจำนวนมากที่มักเชื่อมั่นในตัวเองเกินไป ซึ่งจะนำไปสู่การทำงานที่มักจะไม่ค่อยพบจังหวะหรือเวลาที่พอดีจริง ๆ

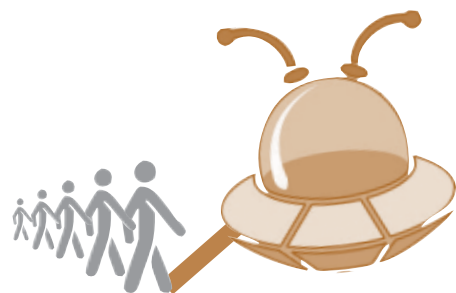
5. หัวหน้ามีภาวะผู้นำหรือไม่ มากน้อยเพียงใด

เป็นคำถามที่ สั้น แต่คงเห็นด้วยว่ามีความหมายมากต่อความสำเร็จของหน่วยงาน

ภาวะผู้นำที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับเรื่องของการเปลี่ยนแปลงนี้ที่สำคัญคือความสามารถที่จะสร้างความเชื่อมั่นให้เกิดขึ้นในหมู่ลูกน้อง

การนำเสนอให้มีการเปลี่ยนแปลงในหน่วยงานจากหัวหน้าที่ไม่มีภาวะผู้นำ ไม่เป็นที่เชื่อมั่นของลูกน้อง ย่อมทำให้ลูกน้องรู้สึกเสียขวัญและไม่มีเสถียรภาพ เพราะไม่เชื่อว่าเมื่อเปลี่ยนแปลงแล้วจะเกิดผลดีตามที่บอกไว้ อาจจะมีมองว่าการเสนอให้มีการเปลี่ยนแปลงนั้นไม่ต่างอะไรกับการพยายามสร้างความเปลี่ยนแปลงให้เกิดขึ้นเพื่อตอบสนองความคิดของหัวหน้าเพียงลำพัง และที่ร้ายกว่านั้นคือสร้างความสับสนให้เกิดขึ้น

ผู้เขียนเคยเปรียบเทียบกับความไม่เชื่อมั่นในหัวหน้าให้เพื่อน ๆ ฟังว่า ถ้าเรามีความเชื่อมั่นในหัวหน้าเราต่อให้เขาเอาจานบินมาจอดให้ขึ้น เราก็จะขึ้น แต่ถ้าเรา

ไม่เชื่อมั่น แค่ชวนให้เดินตามเรายังไม่อยากจะเดินตามเลย เพราะเราไม่มั่นใจว่าจุดหมายปลายทางนั้น หัวหน้าจะพาเราไปที่ใด หรือสามารถพาไปได้สำเร็จหรือไม่

อย่างไรก็ตาม มีอีกประเด็นหนึ่งที่อยากจะขอให้พิจารณาทำความเข้าใจให้กระจ่าง นั่นคือ เรื่องของ “ความกล้า”

หลายคนเข้าใจว่า การมีภาวะผู้นำ หมายถึง ต้องเป็นคนกล้า ซึ่งก็ไม่ใช่ แต่ความกล้าของผู้นำที่ดีนั้น ต่างจากความกล้าของคนทั่วไป อย่างน้อย กล้าตัดสินใจ กล้ารับผิดชอบ และอีกหลาย ๆ กล้าที่ต้องอาศัย “กำลังใจ” ควบคู่กับ “คุณธรรม” ที่จะตัดสินใจกระทำหรือไม่กระทำในสิ่งที่ถูกต้อง เพราะความกล้าที่ไม่ได้อยู่บนพื้นฐานปัจจัยอย่างน้อย 2 ประการนี้ อาจจะเป็นการตัดสินใจที่อยู่บนพื้นฐานของอารมณ์ ความรู้สึก และอาจจะเข้าข่ายเป็นความกล้าแบบ “บ้าปิ่น” ก็ได้ ซึ่งย่อมไม่เป็นผลดีเลย ไม่ว่าจะต่อลูกน้อง องค์กร หรือแม้แต่ตัวเอง

**“...ความกล้าของผู้นำที่ดีนั้น
ต่างจากความกล้าของคนทั่วไป
อย่างน้อย กล้าตัดสินใจ
กล้ารับผิดชอบ และอีกหลาย ๆ กล้า
ที่ต้องอาศัย “กำลังใจ”
ควบคู่กับ “คุณธรรม”...”**

6. หัวหน้าได้มีการเตรียมการที่จะเยียวยาผู้ที่ไม่เห็นด้วยและต้องได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงที่จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงอย่างไร

ข้อนี้เพื่อยืนยันว่า หากการเปลี่ยนแปลงนั้น เป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องกระทำ มีเหตุผลและผ่านการพิจารณาอย่างรอบคอบมาแล้ว ก็อาจจะเป็นไปได้ที่จะให้ทุกคนยอมรับโดยุษฎีทั้งหมด แต่นั่นก็ไม่ได้หมายความว่าเราจะเพิกเฉยต่อคนหรือกลุ่มคนที่ไม่เห็นด้วย หากการดำเนินการตามข้อ 2 และข้อ 3 ที่กล่าวมาแล้วดีแล้วพอสมควร คือชี้แจงจนหมดจด และเปิดโอกาสให้เขาเข้ามามีส่วนร่วมในการขัดเกลาเป้าหมายเพื่อให้เขารู้สึกว่าเขามีส่วนร่วมในเป้าหมาย

**“...การเปลี่ยนแปลง
เพื่อพัฒนาองค์กรให้ดีขึ้น
เป็นความจำเป็นที่ต้องทำ
เพื่อมิให้องค์กรอยู่ใน
ภาวะช้ำอยู่กับที่
เพราะการช้ำอยู่กับที่นาน ๆ
จะนำไปสู่ภาวะ “ทรุด”...”**

ของการเปลี่ยนแปลงนั้นด้วย กลุ่มคนที่ยังคงไม่เห็นด้วย หรือยังขุ่นใจอยู่เหล่านี้ ก็คงจะเหลือไม่มาก แต่ก็ต้องไม่ทิ้งการพูดคุยทำความเข้าใจเป็นระยะ แม้แต่คนที่ยินยอมเปลี่ยนแปลงแล้วเอง หัวหน้าที่ต้องไม่ทิ้ง หรือไม่เพิกเฉยที่จะต้องพูดคุยเพื่อติดตามผลอยู่อย่างสม่ำเสมอ

ทั้งหมดนี้คือประเด็นที่น่าเสนอเพื่อประกอบการพิจารณา หัวหน้าหรือผู้บริหารหน่วยงานทั้งหลาย ที่ต้องการจะเปลี่ยนแปลงพัฒนาองค์กรโดยให้มีปัญหาอุปสรรคให้เหลือน้อยที่สุด

การบริหารการเปลี่ยนแปลงเป็นบทบาทสำคัญของหัวหน้าและผู้บริหาร ซึ่งเป็นผู้นำองค์กร และเป็นที่ยอมรับว่าการเปลี่ยนแปลงเพื่อพัฒนาองค์กรให้ดีขึ้น เป็นความจำเป็นที่ต้องทำ เพื่อมิให้องค์กรอยู่ในภาวะช้ำอยู่กับที่ เพราะการช้ำอยู่กับที่นาน ๆ จะนำไปสู่ภาวะ “ทรุด”

แต่การเปลี่ยนแปลงเพื่อให้มีการพัฒนานั้น อาศัยทั้งศาสตร์และศิลป์ของผู้นำ

ที่สำคัญและต้องตระหนักเสมอก็คือ หัวหน้าหรือผู้บริหารอาจไม่ใช่ “ผู้นำ” เสมอไป

ส่วนตัวมีความเห็นว่า ความสำเร็จทุกประการขององค์กรขึ้นอยู่กับภาวะผู้นำของหัวหน้าองค์กรเป็นสำคัญ

กฤตภาส

โรคจากการใช้คอมพิวเตอร์

เรื่องเล็ก... ที่ไม่ควรมองข้าม

ในสมัยก่อนกว่าที่เราจะรู้จักกับคอมพิวเตอร์ก็เมื่อถึงวัยทำงาน แต่ขณะนี้แม้วัยเด็กก็ใช้คอมพิวเตอร์เป็นแล้ว แสดงให้เห็นว่าคอมพิวเตอร์ได้เข้ามามีบทบาทและเป็นส่วนหนึ่งของการใช้ชีวิตในยุคปัจจุบันมากขึ้น ทั้งในฐานะที่เป็นอุปกรณ์เพื่อการทำงานและเพื่อหาความรู้หรือความสนุกสนานเพลิดเพลิน อย่างไรก็ตาม แม้คอมพิวเตอร์จะมีประโยชน์อยู่มาก แต่ก็ยังมีสิ่งที่จะต้องระมัดระวัง นั่นคือ ผลกระทบทางด้านสุขภาพซึ่งอาจไม่เกิดขึ้นในทันทีทันใด แต่จะสะสมรอวันที่มันจะแสดงตัวในอนาคต โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผลกระทบต่อสายตาและกล้ามเนื้อต่าง ๆ ของร่างกาย

ตัวอย่างของโรคต่าง ๆ ที่พบได้บ่อยในปัจจุบัน

1. **อาการคอมพิวเตอร์ วิชั่น ซินโดรม หรือโรคซีวีเอส (Computer Vision Syndrome หรือ CVS)** เป็นอาการผิดปกติ อันเนื่องมาจากการจ้องหน้าจอคอมพิวเตอร์ติดต่อกันเป็นเวลานาน เช่น 2-3 ชั่วโมง ซึ่งพบได้ถึงร้อยละ 75 ของคนที่ใช้คอมพิวเตอร์เป็นเวลานาน โดยเฉพาะผู้ที่มีอายุมากกว่า 40 ปี อาการที่เกิดขึ้นในบางคนอาจเป็นอาการเล็ก ๆ น้อย ๆ ไม่บั่นทอนการทำงานหรือเพียงแค่พักการใช้คอมพิวเตอร์สักครู่อาการก็จะหายไป บางคนอาจต้องวางเว้นการใช้คอมพิวเตอร์เป็นวันจึงจะหาย แต่บางรายอาจต้องเข้ารับการหรือถึงกับต้องเลิกใช้คอมพิวเตอร์ไปเลยก็มี อาการของ CVS มีหลายอย่าง เช่น ตาเมื่อยล้า ตาแห้ง แสบตา ตาสู้แสงไม่ได้ ตาพร่ามัว และบ่อยครั้งที่จะมีอาการปวดหัวร่วมด้วย ซึ่งอาการเหล่านี้เกิดจากการที่ใช้คอมพิวเตอร์ไม่คอยกะพริบตา ปกติทุกคนจะต้องกะพริบตาอยู่เสมอเพื่อเป็นการเปลี่ยนน้ำตาให้คลุมผิวตาให้ทั่ว ๆ โดยมีอัตราการกะพริบตาประมาณ 16-20 ครั้งต่อนาที แต่หากนั่งจ้องคอมพิวเตอร์ หรือเพ่งสายตาดูติดต่อกันอย่างยาวนาน อัตราการกะพริบตาจะลดลงถึงกว่าร้อยละ 60 หรือเหลือเพียง 6-8 ครั้งต่อนาทีเท่านั้น นอกจากนี้สาเหตุอาจเกิดจากการมีแสงสว่างไม่พอเหมาะ เช่น แสงจ้าหรือแสงสว่างไม่เพียงพอ แสงสะท้อนจากคอมพิวเตอร์ หรือมีไฟส่องเข้าหน้าหรือหลังจอภาพโดยตรงทำให้เกิดแสงจ้าและแสงสะท้อนเข้าตาผู้ใช้ ซึ่งล้วนทำให้เกิดอาการดังกล่าวขึ้น

2. **อาการบาดเจ็บตึงเครียดจากการทำงานซ้ำ ๆ หรือโรคอาร์เอสไอ (Repetitive Strain Injury หรือ RSI)** ตามสถิติในสหรัฐอเมริกาพบมากเป็นอันดับหนึ่งในบรรดาโรคที่เกิดจากการทำงาน และมีผู้ป่วยใหม่เพิ่มขึ้นในแต่ละปี ประมาณ 300,000 คน (ข้อมูลปี 2546) แม้ขณะนี้ RSI จะยังไม่ใช่ปัญหาของสังคมไทย แต่ในอนาคตคาดว่าจะคนไทยจะมีอัตราการเจ็บป่วยมากขึ้นอย่างแน่นอน ซึ่งหากพิจารณาถึงสาเหตุจะพบว่า โดยปกติแล้วร่างกายมนุษย์จะมีความยืดหยุ่น อ่อนตัว และต้องการการขยับเคลื่อนไหวไปมาอยู่ตลอดเวลา แต่เมื่อทำงานอยู่หน้าจอคอมพิวเตอร์เป็นเวลานานจนแทบจะไม่มีมีการเคลื่อนไหวหรือเปลี่ยนอิริยาบถเลย ทำให้เกิดความเค้นและความเครียด (stress and strain) ของเนื้อเยื่ออ่อนในร่างกาย เช่น

กล้ามเนื้อเส้นประสาท เอ็น และข้อต่อ เป็นต้น ส่งผลให้เกิดอาการบาดเจ็บ ปวด บวม และอักเสบ หรือในกรณีที่ร้ายแรง อาจทำลายเนื้อเยื่อนั้นอย่างถาวร

3. อาการกดทับเส้นประสาทบริเวณข้อมือ หรือโรคซีทีเอส (Carpal Tunnel Syndrome หรือ CTS) ตรงข้อมือของคนเราจะมีเส้นเอ็นยึดข้อต่อกระดูก และกล้ามเนื้อรวมทั้งเส้นประสาท ซึ่งอาการนี้จะเป็นอาการที่เกิดจากการที่เส้นประสาทที่อยู่ระหว่างท่อนแขนจากข้อศอกไปยังข้อมือได้รับแรงกดซ้ำแล้วซ้ำเล่าหรือเกิดจากพังผืดซึ่งคนเรามีเป็นปกติที่บริเวณอุโมงค์ข้อมือ (carpal tunnel) หนาตัวขึ้นจนไปกดทับเส้นประสาทที่ลอดใต้พังผืดนี้ผ่านเข้าไปในอุโมงค์ข้อมือ พบได้ในคนที่ต้องใช้มือหรือข้อมือมาก ๆ ในชีวิตประจำวัน รวมไปถึงผู้ที่ใช้งานมือและข้อมือติดต่อกันเป็นเวลานาน ๆ แม้จะเป็นงานเบา ๆ อย่างเช่นการถักนิตติ้งก็เสี่ยงต่อการเกิด CTS ได้ และแน่นอน นักท่องเที่ยวหรือผู้ที่ทำงานหน้าคอมพิวเตอร์ตลอดเวลา ก็พบว่าเป็นกันมากขึ้นเรื่อย ๆ อาการที่เกิดขึ้นคือการเสียวและชาไปทั้งมือ และมักจะเป็นตอนกลางคืน

ก่อนจะรุนแรงถึงขั้นปวดร้าวไปทั้งแขน ส่วนอาการอื่นที่อาจจะเกิดขึ้นกับอีกหลายคนก็คือมืออ่อนแรงและกล้ามเนื้อหัวแม่มือลีบเล็กลงเรื่อย ๆ

ทำอย่างไรเพื่อถนอมสายตาและป้องกันโรคจากการใช้คอมพิวเตอร์เป็นเวลานาน

โรคต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้นแม้ว่าส่วนใหญ่จะไม่รุนแรงแต่ก็ทำให้รำคาญและประสิทธิภาพการทำงานลดลง หากได้รับการแก้ไขตั้งแต่เนิ่น ๆ ก็จะทำให้การทำงานเป็นสุขขึ้น และวิธีการแก้ไขส่วนใหญ่ก็ทำได้ไม่ยาก เช่น

1. **การนั่ง** ควรนั่งให้ห่างจอคอมพิวเตอร์ประมาณ 1 ฟุต จากดวงตาเพื่อไม่ให้เกิดการเพ่งมากเกินไป และควรให้จุดกึ่งกลางของหน้าจอคอมพิวเตอร์อยู่ต่ำกว่าระดับสายตาประมาณ 20 องศา เพื่อให้มุมมองของสายตาเป็นการมองลงล่าง ซึ่งจะช่วยให้เปลือกตาเปิดแคบลง ใช้เก้าอี้ที่มีพนักพิงรองรับเข้ากับรูปทรงของแผ่นหลังและสามารถปรับระดับได้ตามความต้องการของเราในยามต่าง ๆ ได้ดีเพื่อช่วยให้หลังไม่คดหรืออและขาควรห้อยลงมาตั้งฉากกับพื้น เพราะจะช่วยลดอาการปวดหลัง และเอวที่อาจเกิดขึ้นได้

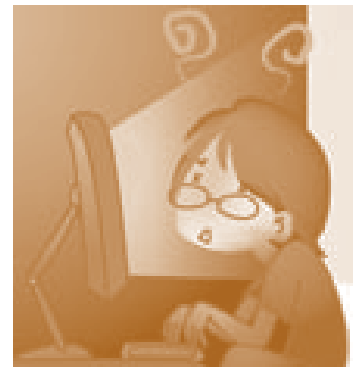
2. **สายตา** เมื่อเราจ้องหน้าจอคอมพิวเตอร์นาน ๆ หลังจากทำงานหน้าจอคอมพิวเตอร์ไปได้สัก 20-30 นาที ให้พักสายตาเป็นระยะ ๆ โดยการกะพริบตา หับตา หรือมองอะไรที่ไกลตาออกไป (มากกว่า 6 ฟุต - ก็คงต้องเป็นนอกหน้าต่าง) เช่น ต้นไม้ อย่างน้อยประมาณ 2-4 นาที แล้วค่อยทำงานใหม่ เนื่องจากการมองระยะไกลนาน ๆ การโฟกัสตาต้องใช้กล้ามเนื้อตามากกว่าการมองใกล้ ถ้ามองนาน ๆ ในบางคน อาจมีการเกร็งตัวของกล้ามเนื้อตา ทำให้การมองเห็นระยะไกลมัวได้ และควรฝึกปฏิบัติให้ได้จนเป็นนิสัย

3. **การวางจอภาพ คีย์บอร์ด และเมาส์** ให้ระดับกึ่งกลางของจอภาพอยู่ต่ำกว่าระดับสายตาและไม่ต่ำไปกว่าระดับบราวน์ จะได้ไม่ต้องเงยหน้า เพราะการเงยหน้านาน ๆ นอกจากจะเมื่อยคอแล้ว กระดูกต้นคออาจจะเสียรูปด้วย ในขณะที่คีย์บอร์ดควรอยู่ระดับบราวน์ถึงระดับเอวและส่วนที่พิมพ์ควรตรงกับกึ่งกลางจอภาพ จะได้ไม่ต้องเอียงข้อมือมาก การวางมือบนคีย์บอร์ดที่ถูกต้อง นิ้วควรวางตัวอยู่ในแนวเดียวกับท่อนแขน ไม่มีการงอข้อมือ ท่อนแขนขนานไปกับพื้น เพื่อลดความเสี่ยงที่จะบาดเจ็บบริเวณข้อมือ ข้อมือ ข้อศอก และไหล่ สำหรับการวางเมาส์ควรวางไว้ในระดับเดียวกับคีย์บอร์ดเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการปวดข้อมือและอาจเกิดอาการเส้นเอ็นอักเสบจนถึงขั้นตึงตึง

4. **ความชัดและความสว่างของจอภาพ** ควรปรับความเข้มของแสงสว่างหน้าจอคอมพิวเตอร์ (Brightness) ไม่ให้จ้ามืดเกินไป และหากต้องอยู่หน้าจอครั้งละนาน ๆ อาจปรับสีให้ออกทึบสักนิดก็ได้ ตัวหนังสืออย่าให้เล็กเกินไปแต่ก็ไม่จำเป็นต้องใหญ่มาก แค่ให้ดูแล้วสบายตา นอกจากนี้ ควรพิจารณาแสงสว่างภายในห้องทำงานไม่ให้มีแสงสะท้อนมาที่จอคอมพิวเตอร์ด้วย ซึ่งหากมีการปรับความสว่างของจอภาพและแสงสว่างภายในห้องทำงานแล้วจะทำให้ความเมื่อยล้าของตาลดลงโดยอาจไม่จำเป็นต้องพึ่งแผ่นกรองแสงเลยก็ได้

5. **ความเมื่อยล้าของร่างกาย** ควรมีการหยุดพักช่วงสั้น ๆ ระหว่างทำงานทุก 20-30 นาที เพื่อลดความเมื่อยล้า อาการเกร็ง และผ่อนคลายกล้ามเนื้อ เช่น การขยับตัว ขยับแขนขา หมุนข้อมือ บิดขยับบิดขว หรืออาจจะเปลี่ยนไปทำงานอย่างอื่นบ้างเป็นช่วง ๆ

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าคอมพิวเตอร์นอกจากจะมีความจำเป็นและมีประโยชน์ต่อการใช้ชีวิตของคนเราแล้ว หากใช้โดยไม่ระวังหรือไม่ถูกวิธีก็จะส่งผลเสียต่อสุขภาพของผู้ใช้ได้เช่นเดียวกัน และแม้ว่าปัญหาสุขภาพที่กล่าวมาข้างต้น จะยังไม่ถือว่าเป็นปัญหาใหญ่ในประเทศไทย แต่หากผู้ใช้คอมพิวเตอร์ไม่ดูแลสุขภาพและใส่ใจในการแก้ปัญหาที่ดูเหมือนเป็นเรื่องเล็กน้อยแต่เนิ่น ๆ ก็อาจทำให้กลายเป็นปัญหาที่รุนแรงขึ้นได้ในอนาคต ดังนั้น เมื่อใดที่รู้สึกว่ามีอาการล้าจากการทำงานมาก ๆ ก็ควรหยุดพักผ่อนคลาย การพักผ่อน นอกจากจะทำให้ร่างกายที่ออกมาไม่มีคุณภาพแล้ว ยังทำให้เสียสุขภาพอีกด้วย ดังที่ว่า **“ร่างกายและสุขภาพดี สมองและความคิดมันก็แล่น”**

ที่มา : <http://22www.thaicypoint.com2ford2blog2id21732>

ประเด็นที่สอง ถนนสายหลักภายในโครงการชุมชนหมู่บ้านภาณุรังษีได้เปลี่ยนสภาพไปเป็นทางสาธารณะแล้วหรือไม่ นั้น ข้อเท็จจริงตามที่จังหวัดนนทบุรีตรวจสอบปรากฏว่า ถนนสายหลักดังกล่าวประชาชนโดยทั่วไปได้ใช้เดินทางออกสู่ทางสาธารณะ และใช้สัญจรไปมาระหว่างอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ผ่านเขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร มาตั้งแต่ประมาณปี พ.ศ. 2526 ระยะเวลาไม่น้อยกว่า 24 ปี โดยมีได้มีเอกสารหรือหนังสือห้ามปรามหรือแสดงการหวงห้ามมิให้บุคคลภายนอกใช้ถนน และปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจากคำชี้แจงของผู้แทนเทศบาลเมืองบางกรวยว่า ในปี พ.ศ. 2540 เทศบาลเมืองบางกรวยก็เคยเข้าไปปรับปรุงซ่อมแซมถนนเพื่อประโยชน์ในการระบายน้ำโดยไม่มีการหวงห้าม ถ้าข้อเท็จจริงเป็นไปตามที่จังหวัดนนทบุรีรายงานและผู้แทนเทศบาลเมืองบางกรวยชี้แจงเพิ่มเติม ก็ต้องถือว่าได้มีการอุทิศที่ดินนั้นให้เป็นทางสาธารณะโดยปริยายแล้วที่ดินดังกล่าวจึงตกเป็นทางสาธารณะโดยไม่จำเป็นต้องมีการจดทะเบียน การที่ในปี พ.ศ. 2550 เทศบาลเมืองบางกรวยได้มีหนังสือขอความยินยอมจากบริษัท ส. ภาณุรังษี จำกัด เพื่อติดตั้งเสาไฟฟ้าสาธารณะจึงไม่มีผลทำให้ที่ดินที่ตกเป็นที่สาธารณะแล้วกลับคืนไปเป็นของผู้มีชื่อในโฉนดอีกได้ ดังนั้น เมื่อเป็นทางสาธารณะแล้ว เทศบาลเมืองบางกรวยย่อมสามารถเข้าไปติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะตามอำนาจหน้าที่ได้

(ลงชื่อ) พรทิพย์ จาละ

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กันยายน 2551

สามารถดูข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ www.krisdika.go.th

สร้างเครือข่ายเพื่อความสำเร็จ

(Networking for Career Success)

หนังสือสร้างเครือข่ายเพื่อความสำเร็จ 24 แนวทางอันทรงอานุภาพในการบริหาร “คน” เขียนโดย ไดแอน ดาร์ลิง (Diane Darling) แปลเป็นภาษาไทยโดยรอยพิมพ์ ธีระวงษ์ หนังสือเล่มนี้จะชี้ให้เห็นว่า การสร้างเครือข่ายเป็นศิลปะของการสร้างและรักษาความสัมพันธ์ที่เอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน ผู้เขียนได้แนะนำเคล็ดลับ ประสบการณ์ เทคนิค ความรู้ และวิธีการที่สามารถศึกษาและฝึกปฏิบัติตามในสถานการณ์จริงได้ด้วยตนเอง นอกจากนี้ยังแสดงให้เห็นถึงวิธีการและขั้นตอนต่าง ๆ แต่ละขั้นในการเริ่มดำเนินการติดต่อกับเครือข่ายที่มีอยู่แล้ว และค่อย ๆ ขยายเครือข่ายเพิ่มเติมด้วยวิธีที่ถูกต้อง การสร้างเครือข่ายให้เกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นที่บ้าน ที่ทำงาน ในชุมชน หรือการทำความรู้จักกับคนแปลกหน้า และการต้องร่วมงานสังสรรค์ ไม่ใช่เรื่องยากเกินความสามารถของคุณอีกต่อไป

ในชีวิตประจำวันของทุกคน ไม่ว่าจะเป็นวันทำงานหรือวันพักผ่อน ทุกคนต้องมีเครือข่าย จะเป็นมืออาชีพหรือมือสมัครเล่นก็ตามก็ต้องมีเครือข่าย แต่การที่จะทำให้เครือข่ายที่มีอยู่เกิดผลหรือมีประสิทธิภาพมากกว่าเดิม เป็นสิ่งที่ต้องเรียนรู้และฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ การเตรียมตัวเตรียมใจให้พร้อมที่จะสร้างเครือข่ายเป็นเรื่องสำคัญการสร้างเครือข่ายนับเป็นกลยุทธ์ที่สำคัญสำหรับความก้าวหน้าในอาชีพ

หนังสือเล่มนี้ประกอบด้วยเคล็ดลับ เครื่องมือ และแนวทาง รวม 24 ข้อ ในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีแบบเอื้อประโยชน์ต่อกัน เช่น จะสร้างเครือข่ายได้อย่างไร เริ่มต้นอย่างชาญฉลาด ควบคุมภาษากาย มุ่งมั่นหาและสร้างเครือข่าย พูดอย่างมีชั้นเชิง เอาชนะขีดจำกัดของคุณ อยู่เหนืออคติทั้งปวง และทำสิ่งที่ถูกต้อง การสร้างเครือข่ายอย่างมีประสิทธิภาพ มิเพียงจะช่วยให้คุณได้รับในสิ่งที่ต้องการเท่านั้น แต่คุณยังสามารถช่วยคนอื่นให้ได้รับในสิ่งที่ต้องการเช่นเดียวกันด้วย หนังสือเล่มนี้จะช่วยเสนอแนะแนวทางที่ถูกต้องในการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ที่ทำให้ต่างฝ่ายต่างเป็น “ผู้ชนะ” และได้ประโยชน์จากความสัมพันธ์นั้น ๆ ได้ในที่สุด และการบริหารคนก็จะไม่ใช่เรื่องหนักใจสำหรับคุณอีกต่อไป

ประวัติผู้เขียน

ไดแอน ดาร์ลิง (Diane Darling) เป็นนักเขียนและนักพูดชาวอเมริกัน ไดแอน ได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้เชี่ยวชาญเรื่องการสร้างเครือข่าย เป็นผู้ก่อตั้งบริษัท Effective Networking Inc. การสัมภาษณ์ บรรยาย และสุนทรพจน์ของเธอได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลาย

ธรรมเตือนใจ

การมีสติระลึกชีวิตประจำวันจะรู้สึกอย่างไร จะอบรมอย่างไรให้สติเกิด?

ทุกคนคงจะเป็นไปด้วยความอยากที่จะให้สติเกิดบ่อย ๆ แต่ต้องรู้เหตุว่า เพราะอะไรสติจึงไม่เกิดบ่อย ๆ อย่างที่หวังหรือต้องการได้?

เพราะว่า ทุกท่านมีวิชาสะสมมากมายเนิ่นนานในสังสารวัฏฏ์เกินกว่าแสนโกฏิกัป ขณะเห็นก็ไม่รู้ เพราะไม่เคยระลึก ไม่เคยฟังเรื่องของการเห็น การได้ยิน การได้กลิ่น การลิ้มรส การกระทบสัมผัส การคิดนึก นามธรรมและรูปธรรมโดยละเอียด เพราะไม่เข้าใจในสังสารวัฏฏ์จะมีพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ทุก ๆ กัป ในบางกัปก็ไม่มี เพราะฉะนั้น ระหว่างกัปหนึ่งหรือหลายกัปซึ่งไม่ได้ยินไม่ได้ฟังเรื่องของนามธรรมและรูปธรรม ทางตา ทางหู ทางจมูก ทางลิ้น ทางกาย ทางใจ เลย วิชาจะเพิ่มมากมายสักแค่ไหน?

เพราะฉะนั้นถ้าได้ยินได้ฟังธรรมเพียงเล็กน้อย แล้วมีปัญหาว่าทำอย่างไรสติจะเกิดมาก ๆ ก็ควรระลึกถึงเหตุว่า **เมื่อวิชาสะสมมากมาย แล้วก็ให้สติเกิดมาก ๆ เหตุสมควรแก่ผลหรือไม่? พอดีจะเร่งรัดได้หรือไม่? หรือควรจะเริ่มจากการค่อย ๆ เข้าใจลักษณะของนามธรรมและรูปธรรมเพิ่มมากขึ้น เพราะการที่สติจะเกิดระลึกถูกตามความเป็นจริงว่า นามธรรมมีลักษณะอย่างนี้ รูปธรรมมีลักษณะอย่างนี้ ไม่ใช่เพียงฟังครั้งเดียว** เพราะในวันหนึ่งจะได้ฟังธรรมสักกี่นาทีก่อน แล้วที่ไม่ได้ฟังธรรม แต่เป็นเรื่องอื่น ๆ มากมายของวิชาที่นานที เพราะฉะนั้น ถ้าจะให้มันได้ ไม่ลืม จะให้สติจะเกิดระลึกลักษณะของนามธรรมและรูปธรรม ทางตา ทางหู ทางจมูก ทางลิ้น ทางกาย ทางใจ บ่อย ๆ จึงเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ จนกว่าสติจะเกิดขึ้นปฏิบัติกิจของสติที่ละเล็กทีละน้อย นานแสนนานกว่าสติจะเกิด แต่อาจจะสามารถเกิดเพิ่มขึ้นได้ **ถ้ามีความสนใจใคร่ในธรรม คือ การฟังมาก ๆ พิจารณามาก ๆ แล้วสติก็สามารถที่จะมีอาหาร คือ มีปัจจัยปรุงแต่งให้ระลึกทันทีที่ลักษณะของนามธรรมหนึ่ง หรือรูปธรรมหนึ่ง ทางทวารหนึ่งทวารใดก็ได้**

ต้องเป็นผู้ที่อดทน มิฉะนั้นก็จะไม่รู้ลักษณะของสภาพธรรม จะมีแต่ความต้องการที่จะทำ แทนที่จะต้องการที่จะเข้าใจสภาพธรรมเพิ่มขึ้นเสียก่อน

คัดลอกจากหนังสือ “ธรรมภาณิสมัย” 80 ประเด็นธรรมจากการบรรยายและสนทนาธรรมของท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์

ท่านสามารถเปิดอ่าน
สลด.สาร ผ่านทาง website
ของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
www.cabinet.thaigov.go.th

เจ้าของ : สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ทำเนียบรัฐบาล เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300
ที่ปรึกษา : เลขาธิการคณะรัฐมนตรี รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ปรึกษาประจำสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี และผู้อำนวยการสำนัก/กอง/ทุกท่าน
ผู้จัดทำ : คณะทำงานจัดทำ สลด.สาร (boca@soc.go.th)
วัตถุประสงค์ : เพื่อให้ข้าราชการและลูกจ้างในสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีมีส่วนร่วมในการเผยแพร่ความรู้และรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานโดยรวมและเป็นการเผยแพร่ความรู้ข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้ที่สนใจทั่วไปด้วย
พิมพ์ที่ : สำนักพิมพ์คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา ถนนสามเสน กรุงเทพฯ 10300 โทร. 0-2243-0611-3
รหัส : สปค. 51/12-65